

SM/R -
224

BUTLLETÍ OFICIAL

Any Sacerdotal

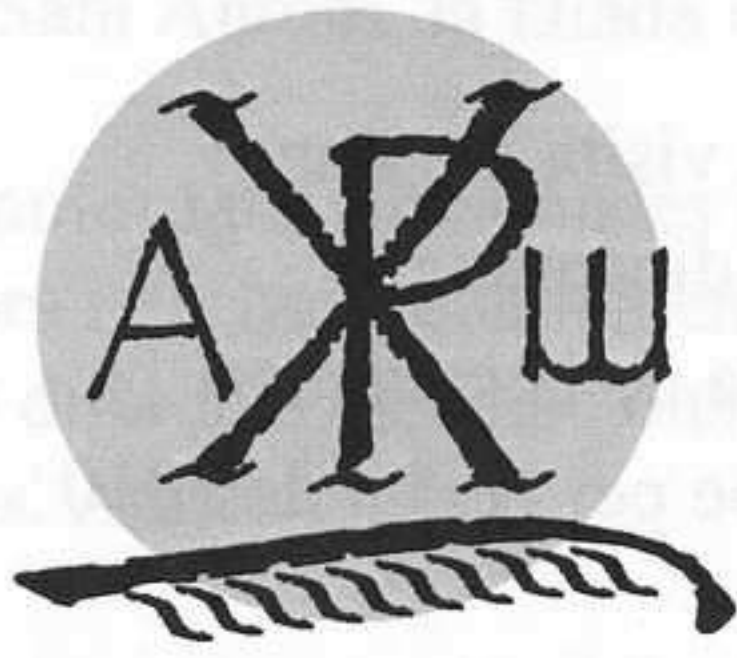

BISBAT DE MENORCA

Any 2010

BUTLLETÍ OFICIAL

DISCRETS

BISBAT DE MENORCA

Any 2010

Imprimeix: Gràfiques Menorca - Grup Editorial Menorca

Dipòsit Legal: ME-283/1992

SUMARI

DOCUMENTS DEL BISBE.....	3
--------------------------	---

Escrits

- Paraules de benvinguda en el sopar del Diari
- Sant Antoni 2010
- Mans Unides, campanya de l'any 2010
- El diaconat
- El testimoniatge suscita vocacions
- Pasqua
- El diaconat permanent
- La solemnitat del Corpus Christi
- El diaconat permanent a la nostra diòcesi
- Preparant les festes de Sant Joan
- Un año de obispo en Menorca
- 2010-11. Un curs que comença
- Domund
- En vísperas de la visita del Papa
- Dia de l'església diocesana
- Jornada diocesana de la catequesi
- Missatge del bisbe per Nadal de 2010

Carta

- Vigilia de oración por la vida naciente

ALTRES DOCUMENTS	41
------------------------	----

NOMENAMENTS	45
-------------------	----

ACTIVITATS DEL BISBE	47
----------------------------	----

CRÒNICA DIOCESANA.....	57
------------------------	----

DOCUMENTS DEL BISBE

ESCRITS

PARAULES DE BENVINGUDA EN EL SOPAR DEL DIARI

Bona nit. Benvinguts tots a aquest singular esdeveniment de la nostra societat menorquina que organitza el GRUP EDITORIAL MENORCA coincidint amb la festa de Sant Antoni, la Diada del Poble de Menorca.

Estimades i digníssimes autoritats. Accionistes i Consell d'Administració del Diari. Director, redactors i els qui treballen en les diferents seccions del Grup. Representants de les diferents associacions socials, culturals, religioses i esportives. Anunciants. Amics tots.

Benvinguts. En nom de tots els que fan el Diari, gràcies per acudir a aquest acte i respondre afirmativament a la crida. L'objectiu més important d'aquesta nit rau en el reconeixement públic, per la nostra banda, d'unes persones i unes institucions de la nostra societat. És un premi als **PROTAGONISTES DE LA VIDA MENORQUINA**. També es fa lliurament dels diferents premis de l'Editorial Menorca. Tots ells ens omplen d'orgull i d'admiració pel seu esforç i per la seva dedicació a la societat en general i per la seva contribució a viure i a difondre uns valors que ens ajuden a tots a construir un món més frater i més just.

Un altre objectiu es presentar la nova etapa d'aquest GRUP EDITORIAL.

Benvinguts, per descomptat, també els beneficiaris d'aquest reconeixement. La meva felicitació anticipada.

Felicito i agraeixo també al Jurat, encarregat de valorar les diferents propostes que han arribat a la seva taula de discerniment.

Gràcies als qui fan possible l'organització i realització d'aquesta trobada tan entranyable. Com podeu comprovar hem modificat aquest any l'ordre de l'acte. En lloc d'unes paraules conclusives que pronunciava el Bisbe, els organitzadors han preferit que siguin de benvinguda i que vagin acompanyades d'unes imatges de presentació de la nova configuració de la nostra empresa que no queda reduïda només al diari sinó que va més enllà configurant un grup multimèdia que es vol posar al servei de la nostra societat i que pretén accedir aviat a ser un més de la vostra família informativa.

A continuació, com és costum, compartirem el sopar.

Al final del sopar es farà lliurament dels premis. Un breu testimoniatge gràfic de cada guardonat ens ajudarà a tots a conèixer les raons que han dut el jurat a emetre el seu veredict.

M'he obligat a la brevetat. Però no em resisteixo a acabar aquest parlament de benvinguda i agraïment sense una consideració general sobre el moment present de la nostra societat. No apporto dades ni taules comparatives, no presento estudis ni anàlisis, no concloc amb les conseqüències ni les vies de solució a la situació en la que estem tots immersos. Això ho deixo per als experts. A la sala hi ha tècnics que, en la teoria i en la pràctica diària, em donarien grans lliçons.

La meua veu és la d'un responsable d'aquesta empresa multimèdia que és, al mateix temps i sobretot, Bisbe de la vostra comunitat diocesana. No està escindida la meua personalitat quan m'aventuro a opinar sobre algunes qüestions de la nostra societat. Sóc bisbe i ciutadà. Voldria que la meua opinió fos semblant a la de Jesucrist quan parlava a tothom.

Parlem reiterativament de crisi econòmica, social i de valors. Tots vivim moments delicats que ens fan sofrir. Veiem els intents de solució que tots els grups socials realitzen. Observem les grans dificultats que existeixen per a remuntar aquesta lamentable situació. Tots nosaltres som protagonistes, amb les nostres actuacions i omissions, de l'orientació que ha d'emprendre

la societat. Cadascú pot contribuir a augmentar la inquietud o a infondre major esperança. Estem tots compromesos. Uns, per la funció o el càrrec que ocupem, més obligats que uns altres que apareixen, i són en veritat, víctimes de la crisi.

Desgraciadament d'exemples que concreten aquestes generalitzacions en tenim molts en la memòria. En el meu cas, amb absolut respecte i amb la meva part de responsabilitat podria mostrar el d'aquesta empresa de comunicació on hi ha una gran història protagonitzada per persones amb coratge i abnegació que han realitzat un esforç immens que arriba fins a l'actual generació que li ha tocat suportar i superar dificultats, sofriments i descoratjaments.

Vull agrair i deixar públic reconeixement a tots els que en aquest Grup i ara, a pesar de tot, lluiten per augmentar la il·lusió i l'interès per servir millor la societat a la que ens devem. Com sempre, per suposat, fidels al nostre Ideari d'inspiració cristiana difonent i impulsant el desenvolupament tant personal com social i afavorint la solidaritat y la bona convivència en democràcia i llibertat.

És, segurament, el cas de la nostra empresa l'exponent de tota la societat insular, que viu moments difícils i que necessita, de la mateixa manera, persones que, amb valentia, amb tenacitat i amb esperança trobin solucions que beneficiïn la immensa majoria. Ha passat en altres moments de la nostra història i el desenllaç ha estat positiu.

Nosaltres comencem ara una nova etapa. Les quatre grans àrees del Grup Editorial Menorca, autoritats i amics tots, es posen a la vostra disposició. Desitgen, desitgem, ajudar la societat. Necessitem també el vostre recolzament i la vostra col·laboració.

Mirant el present i amb vista al futur hauríem d'abordar la crisi econòmica i social posant a l'ésser humà com a centre de les preocupacions i desvetllaments. És l'element essencial de l'entramat social i la funció que desenvolupa és imprescindible per a la recerca de solucions. Recordant-li que ha d'anteposar la solidaritat als propis interessos, l'austeritat de vida a l'exacerbat consumisme, la generositat a l'egoisme. Ens ho recordem els uns als altres.

La vida dels guardonats en els premis d'aquest any pot ser un bon paradigma per a caminar per la senda de la cooperació i el respecte als altres.

Un bon argument per a afrontar aquest moment de dificultat.

Moltes gràcies per la vostra atenció.

Salvador Giménez Valls.

Maó, 16 de gener de 2010

SANT ANTONI 2010

Full Dominical 17 de gener de 2010

La festa de Sant Antoni té per a tots els menorquins una significació especial. L'han viscuda des de petits i algú s'ha encarregat de contar la història. Pares, avis, mestres o catequistes han explicat la importància del dia 17 de gener, que es remunta a l'any 1287, quan en la nostra illa es va produir un esdeveniment excepcional que va marcar la vida dels seus habitants en una direcció determinada.

En el calendari cristià se celebra aquest dia 17 la memòria de Sant Antoni, abat. Ja se celebrava en el segle XIII. Va ser un cristià que visqué a Egipte entre els segles III i IV i, per a seguir d'una manera més radical Jesucrist, es va retirar al desert duent una vida d'austeritat extrema i oració sincera. Va tenir molts seguidors i la seva figura es va fer molt volguda per amplis grups de cristians en els segles posteriors.

El dia de Sant Antoni, els cristians, al comandament del rei Alfons III, recuperen i integren aquestes terres a la cristiandat, a la cosmovisió que neix de l'aplicació dels principis evangèlics de la filiació divina i la fraternitat universal. L'illa se suma al conjunt dels regnes cristians d'Europa occidental. Diem recuperar perquè ja hi havia constància escrita d'una comunitat cristiana en el segle V a Menorca amb el bisbe Sever al capdavant. I aquesta comunitat va continuar en els segles posteriors fins que, en els primers anys del segle VIII, van arribar les primeres expedicions de musulmans des del nord d'Àfrica. I també parlem d'integrar perquè a partir de llavors i d'una manera ininterrompuda fins avui, els menorquins participen de la cultura

del món occidental amb unes característiques conegudes i assumides per nosaltres, els que vivim ara i aquí. Una característica essencial d'aquesta cultura és la fe cristiana. No es pot entendre el nostre món occidental sense el suport o la referència a la persona, a l'obra i al missatge de Jesucrist.

En l'actualitat els cristians seguim desenvolupant, amb la col·laboració d'uns altres, la cultura rebuda. Treballem perquè no desaparegui del nostre entorn tot allò que es refereix a la fe que professem. És el nostre patrimoni cultural del que ens sentim orgullosos. També treballem perquè la nostra vida personal i comunitària respongui amb fidelitat i coherència als manaments del Senyor. És la nostra resposta i l'aportació que oferim al món que ens envolta.

Aquesta festa, que recorda aquell esdeveniment del segle XIII, congrega tot el poble de Menorca sota el patronatge de Sant Antoni. És clara la devoció que se li té al sant, al que li demanem que intercedeixi davant Déu per moltes de les nostres preocupacions personals i socials. També ho fa amb intensitat la comunitat cristiana. Aixequem la mirada al cel i agraim els dons rebuts i sol·licitem ajuda per a les dificultats i problemes que ens afligeixen. I això ho fem en tots els moments de la nostra vida. I així s'ha produït al llarg de la història.

En aquesta època, en aquest any concretament, estem tots preocupats per una forta crisi social i econòmica que enfonsa les seves arrels en una manifesta absència de valors. I molts dels nostres familiars i amics, a més, la suporten per la pèrdua del seu lloc de treball, per la inestabilitat i poca valoració de la família i de la vida, per la disminució de les seves rendes o per la preocupació, entre els joves, d'un futur difícil i incert. Demaneu al sant Patró que intercedeixi davant aquesta greu situació i col·laboreu els cristians amb totes les vostres forces a la recerca de solucions.

En la seva última Assemblea Plenària els Bisbes van dedicar diverses hores a estudiar aquesta problemàtica situació. Al final de la mateixa es va fer pública una Declaració, la lectura de la qual us aconsello. Us cito dues breus frases: "La crisi ha de ser una ocasió de discerniment i d'actuació esperançada per a cadascun de nosaltres, per als responsables públics i per a les institucions que poden contribuir a una sortida d'aquesta". "Només tenint en compte la dimensió transcendent de la persona, podem assolir un desenvolupament humà integral".

Finalment, en aquesta gran festa, desitjo recordar a totes les comunitats cristianes que segueixin en les seves pregàries pels sacerdots. Tots sabeu que estem celebrant l'Any Sacerdotal. Fa poques setmanes escrivien també els bisbes espanyols: "El testimoniatge de la vida lliurada de la immensa majoria dels sacerdots és un motiu d'alegria per a l'Església i una força evangelitzadora", i "Els (els sacerdots) són també un regal per al món encara que de vegades no se'ls reconegui".

Hi ha moltes altres preocupacions en el nostre món. Ens hem centrat en aquestes dues: col·laborar per a sortir d'aquesta situació de crisi i orar pels sacerdots.

Que Sant Antoni ens ajudi en aquestes intencions i protegeixi i acompanyi tot el poble de Menorca.

† **Salvador Giménez Valls**

Bisbe de Menorca

Ciutadella de Menorca, 17 de gener de 2010

MANS UNIDES. CAMPANYA DE L'ANY 2010.

Contra la fam, defensa la terra

Full Dominical 14 de febrer de 2010

Em fa l'efecte que aquestes dues paraules MANS UNIDES són molt conegudes en la nostra societat menorquina -no fa falta cap presentació-, i que el seu contingut és reconegut i molt valorat per tots nosaltres.

Les paraules indiquen una gran realitat que conformen la dedicació, l'esforç i el treball d'una enorme quantitat de persones, principalment dones, que permanentment ens recorden a tots el gran problema de la fam en el nostre món. Problema que existeix, que desgraciadament augmenta i que compta amb persones disposades a acabar amb ell. Són persones entusiastes i admirables que ens recorden als altres la situació dramàtica en la qual viuen milions d'éssers humans i sol·liciten la nostra col·laboració per a reduir-la o perquè no augmenti de forma considerable.

El naixement de l'organització MANS UNIDES va ser l'any 1959, quan les Dones d'Acció Catòlica Espanyola van promoure la I Campanya contra la fam, secundant la crida urgent que va fer als seus membres la Unió Mundial d'Organitzacions Femenines Catòliques. En totes les diòcesis espanyoles començà amb força i el resultat va ser excel·lent per la quantitat de diners recollits i, sobretot, pel nombre de persones que va desplegar per arribar a tots els àmbits i sectors socials, des de col·legis a centres de tercera edat, des de les parròquies a societats culturals i recreatives. A tots va arribar la crida a col·laborar que els va llançar aquest grup de dones, mogudes per la seva fe en Jesucrist i pel seu amor als germans.

No tinc més que paraules d'elogi i admiració per a totes les persones de la nostra diòcesi que, al llarg dels anys, han contribuït amb la seva paraula i amb els seus fets a aixecar la veu pels més pobres i a ajudar-los de manera efectiva amb les campanyes anuals i les activitats diàries. Han aconseguit la col·laboració de molts. La iniciativa del **Dia del dejuni voluntari** de principis de febrer va ser molt eficaç i va comptar amb una resposta massiva i entusiasta.

Han transcorregut cinquanta anys amb cinquanta campanyes i mereixen el nostre profund agraïment, el de tota la societat que es va concretar en un Missatge que, amb tal motiu, va fer públic la Conferència Episcopal Espanyola (octubre 2009) i que va comptar amb una favorable i unànime acollida. Diu el nombre 21 del referit Missatge: "Mans Unides s'inspira en les actituds del mateix Crist, que va venir a portar la bona nova als pobres, a servir i no a ser servit i a donar la seva vida per tots (cf. Mc 10,45). Les seves campanyes segueixen sent necessàries; el seu projecte no ha perdut actualitat; i, des de fa cinquanta anys, és presència i testimoniatge viu de l'Església en la seva constant determinació a favor de la desaparició de la fam en el món".

Un lema centra el contingut de la campanya anual. **Contra la fam, defensa la terra** és l'escollit per a aquest any que vol unir la preocupació per l'ésser humà i l'obstinació per preservar la terra, habitació que Déu ha disposat per a tots i que necessita la cura de grups humans, estats i organitzacions internacionals perquè puguem transmetre a les generacions futures un espai per a poder habitar amb dignitat i no un lloc espoliat i sense recursos en el qual serà més viu *el passar fam*.

Vulgui Déu que aquest any augmenti la nostra col·laboració amb aquesta benèfica organització tan arrelada en la nostra diòcesi de Menorca.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Menorca

EL DIACONAT

Full Dominical 28 de febrer de 2010

Amb motiu de l'ordenació de diaques permanents en un futur no molt llunyà de dos membres de la nostra comunitat diocesana, em sembla oportú dedicar unes línies a recordar a tots el seu significat. En aquest Full Dominical que arriba a tantes llars de les nostres parròquies podreu llegir les pròximes setmanes unes consideracions que us ofereixo per a la vostra informació i reflexió. Em sembla que seran suficients tres petits articles que duen els següents títols:

- 1.- El diaconat.
- 2.- El diaconat permanent.
- 3.- El diaconat permanent a la nostra diòcesi.

Començaré en aquest primer article explicant breument la paraula diaca, en el sentit en el qual apareix en el Nou Testament. Significa servidor. *Diaconia* es tradueix per servei i el verb *diaconeo* significa servir la taula. És fàcil recordar a tots aquella frase en la qual el Senyor afirmava que no havia vingut a ser servit sinó a servir. I com compleix a la perfecció i de forma definitiva el fonamental servei que presta a la humanitat amb la redempció. La seva mort i la seva resurrecció ens serveixen per a rebre la salvació.

Crist ens mostra el camí del servei als qui desitgem seguir els seus passos. Ens convida des del Decàleg a complir la llei d'una manera autèntica; ens convida des de les benaurances a trobar la felicitat en la dedicació i lliurament als altres; ens proposa el servei a Déu com resposta confiada al seu amor i a la seva preocupació per nosaltres; ens ensenya com actuar amb els altres en la conversa amb la samaritana, en l'escena de la dona adúltera, en el lavatori dels peus als seus deixebles, en la negació de Pere,

davant la incredulitat de l'apòstol Tomás. Massa exemples de la vida del Senyor per a buscar excuses evitant complir els seus manaments. També ens ensenya amb mil exemples i paràboles l'actitud bàsica del servei que el cristià ha de manifestar com senyal genuí de la seva identitat. Recordeu la paràbola del bon samarità.

El servei, el diaconat, és propi de tot cristià. Sempre ha de ser buscat independentment de la funció que cadascú de nosaltres tingui en la comunitat eclesial. Ningú ha de sentir-se exclòs d'aquesta condició de servidors. Tots estem compromesos en el compliment de les paraules del Senyor. No obstant això, el diaconat en l'Església és també un ministeri ordenat. En el sagrament de l'Ordre sacerdotal distingim tres graus: diaconat, presbiterat i episcopat. Ens referim avui a aquesta realitat centrada en el diaconat com a ministeri eclesial específic. Deixem per a altra ocasió els altres aspectes que són també fonamentals: el que fa referència a la diaconia com a comportament cristià, i també el que subratlla l'apel·latiu ministerial genèric de qui serveix l'Evangelí i per ell la comunitat.

El terme diaca va començar a ser emprat molt prest per l'apòstol Pau com mitjà d'expressió per a denotar diferents funcions exercides en l'Església per determinades persones en concret que exercien funcions ministerials. A partir d'aquí va sorgir en el si de les comunitats el ministeri eclesial del diaconat. Una llarga tradició teològica ha volgut fonamentar l'origen del diaconat en l'elecció dels Set, descrita en el llibre dels Fets dels Apòstols (6,1-6), encara que ens diu el Papa Juan Pablo II que "d'aquest text no es dedueix clarament una ordenació sacramental dels diaques" si bé fa esment de la seva forta empremta al llarg dels segles. (Catequesis del 6.10.1993).

El Catecisme de S. Pius V ensenya que els diaques van ser instituïts pels Apòstols encara que el recent catecisme de l'any 1992 no fa referència a aquesta institució. En el nombre 20 de la constitució Sobre l'Església del concili Vaticà II es llegeix: "els bisbes, juntament amb els preveres i diaques, van rebre el ministeri de la comunitat per a presidir en nom de Déu sobre el ramat, del qual són pastors", i en el nombre 29 diu: "És ofici propi del diaca, segons l'autoritat competent l'hi indiqui, l'administració solemne del baptisme, el conservar i distribuir l'Eucaristia, l'assistir en nom de l'Església i beneir els matrimonis, dur el viàtic als moribunds, llegir la Sagrada Escripura als fidels, instruir i exhortar al poble". Acaba el

paràgraf citant un preciós avís de S. Policarp: “Misericordiosos, diligents, procedeixin en la seva conducta conforme a la veritat del Senyor, que es va fer servidor de tots”.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Menorca

EL TESTIMONIATGE SUSCITA VOCACIONS

Full Dominical 21 de març de 2010

Aquesta JORNADA -cridada d'oració per les vocacions- compromet a tota la comunitat cristiana i cap cristià pot apel·lar a raons d'edat o d'estat social per a despreocuparse d'aquest important assumpte. Hi ha dos elements -l'oració i les vocacions- que ens situen a tots davant el mirall de la nostra responsabilitat eclesial. Sacerdots, pares i avis, adolescents i joves, solters i ancians, membres de vida consagrada, la mateixa comunitat cristiana: tots units perquè la nostra paraula i el nostre testimoniatge susciti vocacions en l'Església. L'ORACIÓ és el primer element a tenir en compte. Des d'aquella petició dels deixebles, Senyor, ensenya'ns a orar, fins a avui han variat molt les circumstàncies ambientals i les característiques comunitàries. Però ha romàs inalterable l'oració i l'ànima d'orar que manifesta tot cristià. I això ho pot i ho ha de fer qualsevol de nosaltres. En l'àmbit íntim, on solament el Senyor pot entrar, hem de conversar amb Ell, lloant-li i donant-li gràcies, i li hem de demanar que hi hagi respostes positives a aquesta gran cridada que ens fa. Perquè els nostres joves es plantegin la seva dedicació vital com a sacerdots o membres de la vida consagrada; perquè les persones adultes desenvolupin amb fidelitat la seva pròpia vocació; perquè les persones ancianes continuïn posant les seves vides en mans de Déu amb una resposta agraïda. En l'àmbit comunitari participant en tots els moments previstos en els que la parròquia eleva al Senyor súplices per aquest important objectiu eclesial. Tots som convocats i tots podem dir una paraula, una oració. El segon element, les VOCACIONS, amb la polaritat cridada-resposta, ho volem situar només en el ministeri sacerdotal i en la vida consagrada. Envia operaris a les teves messes. Que sorgeixin joves amb resposta afirmativa per a aquesta urgent i significativa cridada. És cert que la vocació té una ressonància amplíssima amb tota la seva gamma de respostes a la petició-cridada del Senyor. Però avui, amb més intensitat

que en altres moments, és un dia propici per a unir els nostres desitjos, les nostres activitats i els nostres projectes amb la finalitat que sorgeixin en les comunitats cristianes nous operaris per a les messes del Senyor. Tots els anys un lema ens recorda el sentir d'aquesta jornada. El d'aquest any, el títol del qual encapçala aquesta reflexió, ens centra en les característiques específiques del sacerdoti. Ens obliga a tots els qui exercim aquest ministeri que el nostre testimoniatge de vida anunciï i susciti en els joves de l'entorn la resposta adequada al Senyor. La declaració pel sant Pare d'Any Sacerdotal para commemorar el 150 aniversari de la mort del Cura d'Ars reforça la pretensió d'aquesta jornada i proposa com a model d'oració i de lliurament aquest sant sacerdot. Seguint aquesta orientació universal de l'Església, la nostra diòcesi va proposar com objectiu, al principi de curs, el valorar i comprendre la vida i el ministeri dels sacerdots. Em consta que a tot arreu es té en compte i us ho agraeixo sincerament. Concloc amb una frase extreta del missatge del Papa per a aquesta ocasió: "Per tant, per a promoure les vocacions específiques al ministeri sacerdotal i a la vida religiosa, per a fer més vigorós i incisiu l'anunci vocacional, és indispensable l'exemple de tots els qui ja han dit el seu "sí" a Déu i al projecte de vida que Ell té sobre cadascun". Rebeu la meva benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Menorca

PASQUA

Full Dominical 4 d'abril de 2010

EXPRESSEM L'ALEGRIA DE LA PASQUA DEL SENYOR.

En començar el temps de quaresma, us animava que la vostra vida tingués una profunda preparació (lectura de la Paraula de Déu, oració, sagraments) per a participar en la Pasqua. Us recordava la importància de l'accés al sagrament de la Penitència perquè experimentéssiu l'alegria del perdó del Senyor. Avui, dia de la Pasqua del Senyor, us convido de nou que visqueu i expresseu amb radical autenticitat l'alegria de la Resurrecció. També, per descomptat, que comuniqueu a tots els qui us envolten l'esdeveniment que celebrem i els sentiments vostres que ho acompanyen. Segurament no resulta incòmode viure aquesta alegria perquè l'ambient exterior ens ajuda a això. Tant l'explosió de vida en la primavera com els costums i

tradicions pasquals ens proporcionen elements suficients per a manifestar l'alegre vivència d'aquests dies. En això mateix coincidim amb molts coetanis que l'expressen en descansos vacacionals, en viatges o en activitats gastronòmiques. Als cristians m'atreveixo a demanar-vos que doneu un pas més en el camí de reflexió i de vivència evangèlica. No semblaria correcte que el nucli central de la fe, suport de tota la vida cristiana, es reduís exclusivament a exterioritzar els sentiments de l'alegria. La nostra mirada ha de ser més profunda. El que mostrem a l'exterior ha d'estar subjecte a un fonament interior que constantment renova les nostres motivacions i ens força a contrastar-les amb el mandat de Jesús. Manifestem tot allò que resideix en el nostre cor perquè s'ha omplert d'Evangelí. Els costums i les tradicions rebudes van néixer per a expressar amb autenticitat l'alegria de la Pasqua. És obligació nostra omplir-les de sentit evitant la desqualificació, la indiferència o la superficialitat. Necessitem purificar les nostres consciències i convertir-nos a l'alegria de Crist Ressuscitat renovant totes aquelles manifestacions religioses que ens acostin a una trobada més autèntica amb Ell. Volem unir la veu a la d'aquelles dones i a la dels deixebles que, amb radiant felicitat, van dir "No és aquí, ha ressuscitat". Aquesta és la veritable alegria de la Pasqua del Senyor. A més, vam experimentar la vida nova de la Resurrecció que ens omple de plenitud i de felicitat per a anunciar-la al món sencer. Alegria que es concreta en la nostra societat actual quan vam comprovar que abunden les persones que lluiten per la defensa de la vida, des de la concepció a la mort natural, considerant un crim que atempta contra la dignitat de les persones l'avortament i l'eutanàsia. Alegria quan vam observar a tants sacerdots lliurats en cos i ànima al servei dels semblants. Són exemple de dedicació a Déu i a la seva Església. Alegria quan veiem tants catequistes que s'esforcen diàriament per transmetre la fe a nens i joves de les nostres famílies. També als professors de religió que fan el propi, de vegades amb heroicidad, en col·legis i instituts. Alegria quan els mateixos joves busquen trobar-se amb Crist donant un sentit ple a les seves vides. Alegria quan tants pares i mares de família treballen per l'educació cristiana dels seus fills i sol·liciten la defensa i els drets de la família. Alegria quan tants cristians, en grups de Càritas o a títol individual, demanen que tots siguem més austers en la nostra vida i més solidaris amb els necessitats. Que la vostra alegria sigui completa.

Feliç Pasqua de Resurrecció.

El vostre Bisbe

EL DIACONAT PERMANENT

Full Dominical 11 d'abril de 2010

En l'anterior article sobre el diaconat (Full dominical, 28.02.2010) intentava fer un breu resum de la significació d'aquest ministeri ordenat en l'Església, feia unes referències a textos del Nou Testament i recordava les diferents funcions que se'ls assigna en la jerarquia eclesial. Tot això basat en l'original accepció de servidor –servei al poble de Déu i als germans en general– que significa diaca.

Les línies d'avui volen recordar a tots l'adjectiu –permanent– i com i quan inicia la seva marxa aquesta característica temporal. Hi haurà un tercer escrit més endavant per a explicar els motius que duen a introduir el diaconat permanent en la nostra diòcesi. Altres articles completaran la sèrie d'intervencions per a preparar l'ordenació de diaques permanents que se celebrarà en la Catedral al final de curs.

El que està clar és que el diaca, en virtut de l'ordenació sacramental, actualitza ministerialment en l'Església el lliurament al servei dels altres, al poble de Déu, en comunió amb el bisbe i amb el seu presbiteri. Podríem dir que aquest servei, en ser assumit per l'Església en un ministeri, s'actua i perviu sacramentalment en el diaconat que serveix el poble de Déu sense regir-lo sacerdotalment. Diu el Catecisme de l'Església Catòlica (núm.1570): Els diaques participen d'una manera especial en la missió i gràcia de Crist. El sagrament de l'Orde els va marcar amb un segell (“caràcter”) que ningú pot fer desaparèixer i que els configura amb Crist que es va fer “diaca”, és a dir, el servidor de tots.

Els Apòstols, per mitjà de l'oració i la imposició de les mans, van constituir a qui havien d'exercir en l'Església un ministeri d'ajuda i cooperació apostòlica. El quefer dels diaques en el Nou Testament apareix sempre subordinat al dels bisbes i preveres. Hi ha moltes referències dels Sants Pares a la doctrina del diaconat, ressaltant una de St. Hipòlit que fa una distinció, llavors i ara fonamental, en precisar que el diaconat no participa del sacerdoci encara que sí del ministeri. Des d'aquells moments la pràctica habitual de l'Església era conferir l'ordenació de diaques com un pas més en el procés de ser ordenats preveres. Tenia, per tant, un temps determinat, més aviat curt, per a l'exercici d'aquest ministeri.

Aquesta manera de fer es prolonga fins ben entrat el segle XX. El Papa Pius XII es converteix en el promotor de l'actual moviment sobre el diaconat permanent que ha estat recollit pel Vaticà II. El número 1571 del Catecisme ho resumeix de manera admirable quan afirma: “Des del Concili Vaticà II, l'Església llatina ha restablert el diaconat *com un grau particular dintre de la jerarquia* (Lumen Gentium 29), mentre que les Esglésies d'Orient ho havien mantingut sempre. Aquest diaconat permanent, que pot ser conferit a homes casats, constitueix un enriquiment important per a la missió de l'Església. En efecte, és important i útil que homes que realitzen en l'Església un ministeri veritablement diaconal, ja en la vida litúrgica i pastoral, ja en les obres socials i caritatives, *siguin enfortits per la imposició de les mans transmesa ja des dels Apòstols i s'uneixin més estretament al servei de l'altar, perquè compleixin amb major eficàcia el seu ministeri per la gràcia sacramental del diaconat* (Ad Gentes).”

Des de llavors i seguint les orientacions del mateix Concili, “Restauri's l'ordre del diaconat com estat permanent, d'acord amb la constitució De Ecclesia, allà on sembli oportú a les Conferències Episcopals”. Així, en moltíssimes diòcesis espanyoles existeixen ja, des de fa anys, diaques permanents que presten grans serveis a les seves respectives comunitats. És el que ens disposem a realitzar pròximament en la nostra diòcesi.

Rebeu la meva benedicció

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Menorca

LA SOLEMNITAT DEL CORPUS CHRISTI

Full Dominical 6 de juny de 2010

La d'avui és una festa amb moltes ressonàncies populars i amb moltes adherències culturals al llarg de tota la geografia cristiana. És fruit de la pietat del poble catòlic que responia així a les indicacions del Magisteri en el sentit d'honorar per tots els mitjans possibles l'Eucaristia participant en les celebracions en l'interior dels temples i en les manifestacions públiques d'adoració al Santíssim Sagrament.

S'ha reservat aquest dia perquè els cristians expressin al carrer l'estima fonamental de la vida cristiana cap a Jesucrist-Eucaristia. Tots coneixeu la importància i el sentit litúrgic del Dijous Sant, dia en el que celebrem i recordem la institució de l'Eucaristia per part de Jesucrist ("Preneu i mengeu... preneu i beveu"), la institució del sacerdoti, que recull les paraules del Senyor ("Feis això en...) essent els apòstols i els seus successors els encarregats de repetir aquestes mateixes paraules i la petició expressa de reproduir el signe del seu amor, la Fracció del pa, per a tots els altres, sense cap tipus de distinció. El definim com a "dia de l'amor fratern", reconeixent que aquesta qualitat no té límits temporals. És un manament de Jesús que ens afecta i ens compromet sempre. Les tres realitats enunciades constitueixen l'eix permanent i essencial de la vida cristiana. Ho escoltem amb atenció en els textos bíblics proposats i agraiem la seva actualització en l'homilia posterior, mengem el Cos de Crist i participem del sacrifici de la creu, fruit de l'immens amor de Déu a la humanitat, i tot això acceptat amb una radical unitat per part dels seguidors del Senyor.

Les mateixes consideracions que es fan per al Dijous Sant, es repeteixen per al dia del Corpus, per al dia del Cos i de la Sang de Crist. Amb l'afegit de manifestar a tots els que ens envolten el que significa el misteri eucarístic. Realitzat tot això amb molta festa i alegria en els rostres, sense cap objecció o vergonya de mostrar el més sagrat que posseeix la comunitat eclesial. Per descomptat sempre li demanem a Déu que la nostra fe no es redueixi a una manifestació buida de contingut o a una expressió festiva sense cap compromís en la nostra constant identificació amb Crist i en el lliurament i servei als germans.

Els cristians no podem acceptar els posicionaments contradictoris o les actituds adversatives insinuades per diferents sectors socials. Contemplació i compromís, pietat i preocupació pel proïsme, oració davant el sagrari i dedicació a les necessitats de la societat. Crist ens ensenya a resar, a contemplar el misteri, a adorar el sagrat... i també simultàniament a estimar el proïsme, a estar preocupats per les seves necessitats, a perdonar, a servir, a compartir el que és nostre amb tothom. Els qui aprenem de les paraules i dels gestos del Senyor d'una forma coherent i autèntica, no podem dividir la nostra vida cristiana en dos apartats excloents. Necessitem alimentar-nos de la contemplació, de mirar Crist, per a fonamentar i enfortir el nostre compromís vital amb els altres.

Un exemple clar per a aquesta festa d'adoració sincera i constant és la presentació de la Memòria anual de Caritas a la nostra societat menorquina. Tot allò que l'Església realitza en favor dels més necessitats és mostrat com una conseqüència lògica de la seva unió amb Crist en l'Eucaristia. Com una resposta natural al manament del Senyor que avui escoltem en l'evangeli: "Doneu-los menjar vosaltres mateixos". Totes les activitats i projectes que persones i grups eclesials desenvolupen al llarg de l'any en benefici dels immigrants, dels aturats, dels malalts, dels ancians... ho fan possible per l'aliment que reben en l'altar de Crist, pel temps que dediquen a l'oració i per les hores de meditació de la Paraula.

I a més de tot l'anterior participen de la festa i de l'alegria que embolca aquesta manifestació popular i religiosa del Corpus.

Un últim suggeriment per a aquest gran dia eucarístic: pregueu per la vida i el ministeri dels sacerdots en aquests moments en els que el Papa Benet XVI es disposa a clausurar l'Any Sacerdotal. Aquest temps ha proporcionat una rica reflexió per part de tots per a valorar la importància del sacerdot enmig de la comunitat cristiana. El pròxim dia 11, festa del Sagrat Cor de Jesús, conclourà a Roma aquest període en el qual se'ns ha posat com a model al sant capellà d'Ars.

Amb afecte, rebeu la meva benedicció.

Ciutadella de Menorca, 6 de juny de 2010.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Menorca

EL DIACONAT PERMANENT A LA NOSTRA DIÒCESI

Full Dominical 13 de juny de 2010

És un tema important aquest del diaconat permanent al qual hem dedicat altres dos articles anteriors per a explicar un poc més el sentit de la decisió que es prengué a la nostra diòcesi al moment de la seva instauració pel bisbe Piris el dia 5 d'abril de 2007 .

L'article titulat EL DIACONAT aparegué el passat dia 28 de febrer en aquest mateix Full Dominical. El següent, EL DIACONAT PERMANENT, té data del dia 11 d'abril d'aquest any. Abordarem en aquestes línies la realitat d'aquest servei i la seva petita història dintre de la nostra comunitat diocesana.

Amb seguretat hi hauria, després del Concili Vaticà II, molts comentaris dels preveres i entre els laics valorant la conveniència d'introduir el Diaconat Permanent a la nostra diòcesi. Ho suposo però no he trobat dades escrites en aquest sentit fins a les "Propostes d'Actuació de l'Assemblea Diocesana de Menorca" de l'any 1998. En el punt 3, *el ministeri ordenat, al servei de la comunió i missió*, hi ha unes clares referències en les lletres d) i f).

En el Consell del Presbiteri (febrer de 2004) el Sr. Bisbe presenta el tema, com es recull en l'acta, i hi ha una gran receptivitat per part dels seus membres valorant positivament la seva instauració encara que s'insinua que es faci sense precipitacions, amb estudis previs i explicant bé el seu significat al Poble de Déu.

En el Consell Diocesà de Pastoral s'aborda el tema en les sessions del primer trimestre de l'any 2005. Hi ha moltes aportacions en ambdós sentits: es valora la riquesa d'un nou ministeri en la diòcesi i, per altra banda, hi ha preocupació que això suposi una disminució de la responsabilitat del laicat. Mn. Lluch Riera dicta una ponència "El Diaconat Permanent en una Església servidora" que serveix de base per a l'estudi dels membres del Consell de Pastoral.

Aquest procés de reflexió culmina el dia 5 d'abril de 2007 quan el Bisbe Piris publica un document titulat "Instauració del Diaconat Permanent en l'Església de Menorca" fent una breu referència als passos seguits i posant de relleu l'acord de la reunió del Consell de Presbiteri (7 de març de 2007) que deia: "Que la celebració del Ritus d'Admissió com a Candidats al Sagrat Orde del Diaconat Permanent tindrà lloc a la catedral de Menorca, finalitzades les actuals obres de restauració". Acaba el document establint que Sant Esteve, diaca protomàrtir, sigui el Patró dels diaques permanents d'aquesta Església.

Al mateix temps es va encomanar al Rector del Seminari diocesà que acompanyés els possibles candidats. Va presentar dos laics, Joan Mercadal Victory i Vicent Llabrés Riudavets, casats i pares de família. Se'ls va proposar un període de formació teològica i espiritual, hi va haver un intens discerniment vocacional i un aprofundiment de la seva tasca pastoral que ja duien realitzant a favor de la nostra diòcesi com a Delegat de Missions el primer i com a Delegat de Catequesis el segon. En ambdós casos amb una acceptació molt positiva per part de tots els sectors pastorals. Es va comptar, no podia ser d'altra manera, amb l'opinió afirmativa de les seves respectives esposes i filles.

El bisbe Piris celebrà a la parròquia del Carme, el Ritus d'admissió dels candidats el dia 30 de març de l'any 2008. Mes endavant, en una solemne cerimònia presidida per mi com Administrador Apostòlic en la parròquia de Sant Francesc de Maó (18 de gener de 2009), van ser instituïts Lectors i Acòlits. És bo assenyalar que els dos han continuat en aquest temps la seva preparació espiritual i teològica amb lectures, recessos i exercicis espirituals completant el procés de la seva pròpia formació.

Finalment després d'haver escoltat els seus respectius rectors i altres sacerdots i laics sobre la recta conducta dels candidats, vull anunciar-vos a tots la data de la seva ordenació. **Tindrà lloc a la Catedral el pròxim dia 3 de juliol, dissabte, a les 12 hores.**

Acabo amb una invitació a tots a participar en l'ordenació. Serà una jornada significativa per a la comunitat diocesana que es veurà adornada amb la gràcia d'un nou ministeri ordenat. També vos demano que eleveu freqüents pregàries al Senyor pels futurs diaques, per les seves famílies i per la nostra Església local. Tot això ho encomanem a la intercessió del patró dels diaques, sant Esteve.

Que la nostra estimada Mare de Déu del Toro, ens acompanyi a tots en l'inici d'aquest nou ministeri.

Rebeu la meva benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**

Bisbe de Menorca

Ciutadella de Menorca, 13 de juny de 2010.

PREPARANT LES FESTES DE SANT JOAN

Publicat a la revista de Sant Joan de 2010

Ja han passat dotze mesos des que vaig escriure l'anterior presentació per a les festes de Sant Joan de Ciutadella. Com eren els meus primers dies a Menorca, i no coneixia la singularitat de la celebració, vaig centrar el meu escrit en la figura del sant recordant a tots la seva vida austera i la seva missió anunciadora del Messies. Sol·licitava dels cristians que s'esforcessin per semblar-se a Sant Joan en aquests difícils moments de crisi, practicant l'austeritat personal i familiar com a base per a la solidaritat amb els més necessitats. També que aprenguessin a anunciar Crist als altres.

Un any després, avui mateix, repetiria el contingut amb idèntiques expressions. És el missatge fonamental de la nostra fe cristiana. Conté l'ensenyament més clar que tot ciutadellenc pot aprendre de Sant Joan. No té data de caducitat. Roman per sempre i es podria repetir any rere any. Es fa des de les primeres predicacions dels apòstols fins avui. Ens correspon a nosaltres actualitzar-lo i viure'l amb alegria i autenticitat. La preocupació fraterna pels altres i la proposta de la persona de Crist com a síntesi i resposta a la condició humana en les seves diverses manifestacions és un missatge que no passarà mai de moda.

Podem afirmar també, sense que suposi una contradicció amb l'anterior, que cada celebració anual de les festes és un poc distinta. Apareixen connotacions noves, en el plànol personal i social, que acolorixen de diversa manera la nostra percepció sobre la vida i el món. El naixement d'un ésser benvolgut o la pèrdua del lloc de treball condicionen, en alegria o en tristesa, la pròpia visió sobre les festes. Les condicions precàries de vida de moltes famílies del nostre entorn ens obliguen també a situar en els termes justos la celebració i el renou extern. La situació de la nostra societat es tensionada per la falta de recursos i això exigeix als cristians que la festa no sigui només una evasió temporal sinó una oportunitat personal i social per a aprofundir en el creixement i maduració de cada individu i en la solidaritat cap als que es veuen mancats de gairebé tot.

En el meu cas personal la singularitat d'aquest any 2010 es tradueix en una suma emocionada de sentiments per l'alegria i el goig de tots els rostres que en els nostres carrers i places es manifestaven, per l'exquisit respecte i amor cap a la tradició santjoanera per part dels diferents responsables

de la festa, per la participació massiva en els actes religiosos, per la gran afluència de visitants i, sobretot, per l'afecte que suscitava la figura de "Sa Capellana". Vaig experimentar per primera vegada l'any passat l'emoció de la festa. Ara, després de conèixer persones, contemplar amb deteniment carrers i monuments, llegir història i literatura sobre la ciutat i la festa, em dispenso a participar com un ciutadellenc més en la celebració més popular, concorreguda i estimada de l'any.

En aquest Any Sacerdotal que celebra la nostra Església, m'agradaria que l'afecte que teniu per "sa Capellana" s'estengués durant tot l'any a tots els sacerdots de la nostra Diòcesi.

Demamaré a Déu, per intercessió de Sant Joan, que protegeixi totes les famílies i que sàpiguen i vulguin transmetre als membres més joves els valors i virtuts que en el seu moment el Sant va encarnar i que el va dur a la trobada amb Jesucrist.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Menorca

UN AÑO DE OBISPO EN MENORCA

Hoy hace un año empecé mi ministerio pastoral como obispo de Menorca. Es un buen día para detener un poco el reloj y reflexionar. Es cierto que la Santa Sede me encargó la responsabilidad de la diócesis, como Administrador Apostólico, nueve meses antes, el mismo día en que el anterior obispo, Mons. Piris, tomó posesión de la diócesis de Lérida (21. sept. 2008). Tiempo que me fue útil para conocer, contactar e impulsar, de un modo provisional todavía, la gran riqueza de acciones que, con muchos colaboradores, se desarrollaban en todos los rincones de nuestra iglesia diocesana.

Me pide con mucha amabilidad el director de este medio que ponga por escrito un inicial balance de mis impresiones durante estos meses. En un primer momento me resisto porque me parece una osadía describir en tan poco tiempo de estancia, mis valoraciones sobre la realidad eclesial y sus aportaciones a la sociedad. Recapacito y me avengo a formalizar este artí-

culo pensando que es una oportunidad que me brinda este querido periódico para dar a conocer a todos sus lectores la gran cantidad de iniciativas que lleva a cabo la iglesia de Menorca.

Más que un balance de mi gestión, este artículo es un breve resumen de lo que he visto y he oído hacer a tantos y tantos cristianos de esta isla. Mi único mérito ha sido colaborar, no entorpecer y subirme al carro que se arrastra por los caminos de nuestra historia local con logros y fracasos, con ayudas y con dificultades, con proyectos que generan mucha esperanza y con cierto desánimo por no poder atender todas las necesidades que se demandan.

Una primera impresión personal, que siempre guardaré como un gran tesoro, es la de gratitud por la cordial acogida dispensada por todos, sacerdotes, religiosos y laicos. Y otra la sorpresa positiva que me produjo la implicación de tantas personas en los múltiples proyectos desarrollados por la Iglesia.

Pero dejemos las impresiones y describamos las realidades. Señalaría dos líneas de acción obligatoriamente complementarias: el servicio que la Iglesia presta a la sociedad y, en segundo lugar, el servicio al interior de la propia comunidad eclesial.

Empecemos por el primero que lo podemos agrupar en varios ámbitos:

En la enseñanza se presenta la oferta de siete centros que imparten educación infantil, primaria y secundaria obligatoria. Cinco gestionados por congregaciones religiosas y dos por el mismo obispado. Quiero destacar la inmensa labor del profesorado y el gran beneficio de los padres que durante años ha realizado la escuela XIPELL de Ciutadella; y la resalto por las dificultades actuales en las que se ve envuelta por distintas circunstancias sociales y por las trabas que propicia la autoridad educativa para este tipo de escuelas.

Complementariamente a la enseñanza reglada abundan los centros culturales y recreativos, los campamentos de verano, las casas de colonias que gestionan parroquias, religiosos o agrupaciones de scouts católicos.

En la acción social desarrollan su labor voluntarios en todas las parroquias que, agrupados en equipos de caritas, atienden a centenares de indigentes, familias sin recursos, inmigrantes... Caritas diocesana presta un servicio imprescindible para nuestra sociedad con sus empleados, colaboradores y voluntarios en la asistencia y en la promoción. También la preocupación por los presos y por sus familias desde Pastoral Penitenciaria. No olvidamos la labor del SAC durante tantos años y los recursos que anualmente destinan a los países del Tercer Mundo la organización de Manos Unidas y la Delegación de Misiones. Todo ello es posible por la gran cantidad de colaboradores voluntarios que atraen. Reseñar también la aportación de acompañamiento a enfermos y discapacitados (FRATER).

Es importante y beneficia a toda la sociedad la defensa de la vida y de la familia que constantemente realiza la Iglesia.

En la conservación del patrimonio artístico y monumental hay un gran esfuerzo personal de muchos expertos y se han destinado muchos recursos de la comunidad eclesial a restauraciones y a expandir la cultura musical o artística en todos los órdenes. En este campo se ha contado con la colaboración de las administraciones públicas.

Sorprende, impresiona y es motivo de gratitud. Sin querer convertir este elenco en una continua alabanza a personas e instituciones concretas, merece que recordemos que todo lo anterior se desarrolla desde hace años, y mucho más en la actualidad, sin discriminaciones y sin poner trabas por ser de diferente lengua, cultura o religión. Y, además, beneficia y favorece una mayor cohesión social.

En cuanto a la capacidad de organizar y proyectar planes de formación y de atención desde dentro de la Iglesia y para los cristianos mismos puedo enumerar algunos datos sin mayores explicaciones para no hacer interminable este artículo.

Catequesis semanal para recibir los distintos sacramentos en todas las parroquias. Un número considerable de catequistas y monitores dedican su atención a niños, adolescentes y jóvenes para preparar mejor su bautismo, su confesión y comunión, su confirmación o su matrimonio.

La delegación de juventud se preocupa de diversos proyectos con los jóvenes y existe una atención expresa a la enseñanza de la religión en la escuela estatal. También se organiza una formación teológica especializada para adultos.

Muchos matrimonios dedican gran cantidad de tiempo a la formación cristiana propia y a recibir orientación para educar mejor a sus familias.

No quiero olvidar al numeroso grupo de laicos que colaboran y/o gestionan la economía y el patrimonio de las parroquias y de la diócesis.

El mismo periódico MENORCA es fruto de la iniciativa de un benemérito sacerdote y unos seglares. En la actualidad sale a la calle a diario por el trabajo y dedicación de un valiosísimo grupo de redactores, colaboradores y técnicos. Su ideario, custodiado por el Consejo, presenta a la sociedad los valores evangélicos que son la base de la concepción de la persona y de la sociedad.

Acabo con la mención expresa a todos los que se han consagrado de por vida –sacerdotes y religiosos- al anuncio del Evangelio. Sin su trabajo y ayuda sería imposible atender el servicio de evangelización que demanda la propia comunidad. Quiero recordar a los sacerdotes fallecidos durante estos meses, Josep Mascaró y Jaume Cots. Al sacerdote que fue nombrado Obispo Auxiliar de Barcelona, Sebastià Taltavull y a los dos diáconos permanentes que fueron ordenados hace unos días.

Con todos ellos deseo colaborar y a todos agradecer su servicio a la Iglesia y a la sociedad de Menorca. Pido a Dios que sepa estar, como responsable de la diócesis, a la altura de tan buenos colaboradores.

† **Salvador Giménez Valls**

Obispo de Menorca

Ciudadella de Menorca, 11 de julio de 2010.

2010-11. UN CURS QUE COMENÇA

Full Dominical 19 de setembre de 2010

Els primers dies de setembre són emprats per moltes persones i institucions per planificar el nou curs. És més patent en l'àmbit educatiu i sembla que aquest marca el ritme de la resta dels sectors socials. En el desenvolupament del món actual existeix un fort desig de programar actes, dissenyar actuacions, tenir clars uns projectes i aconseguir uns objectius: tot això comptant amb els adequats recursos humans i materials i acceptant les condicions que marquen els temps per a la consecució d'uns resultats convenients.

ORGANITZAR EL CURS A LA NOSTRA DIÒCESI

El mateix ocorre en les nostres comunitats cristianes. Influïdes pel desig de l'eficàcia i de la programació, els cristians, tant els pastors com els laics, organitzen de la manera més ordenada possible l'estructura associativa i la sèrie d'activitats que compromet a tots els seus membres. És cert que comptem amb l'assistència de l'Esperit Sant que supera tota planificació humana i que acceptem la gràcia de Déu actuant malgrat les nostres limitacions i fracassos, però ens sembla important als cristians sentir que la nostra tasca, pel que fa als aspectes humans, si s'organitza, pot manifestar-se cada dia més eficaç com a resposta personal i comunitària a l'oferta de salvació que proposa el Senyor.

RECORD DELS OBJECTIUS DEL CURS PASSAT

És un costum en la nostra diòcesi elaborar uns objectius comuns, un senzill pla anual de pastoral que ajudi tothom a mantenir un mateix sentir i actuar. Sense remuntar-nos a temps excessivament pretèrits us recordo que el curs passat vam proposar com a objectius la valoració de la vida i ministeri dels sacerdots, la formació cristiana dels joves i l'acompanyament vocacional i, finalment, la resposta cristiana a la crisi econòmica i social dels nostres dies. Això va fer possible que en les nostres oracions, celebracions i activitats els tinguéssim sempre presents. El resultat final va semblar satisfactori encara que sense una detallada avaluació de conjunt.

LA VISITA PASTORAL: PRINCIPAL INICIATIVA PER A AQUEST CURS

Durant aquest any ens hem proposat que la referència de tota la comunitat diocesana sigui la Visita Pastoral. Parròquia, diòcesi, activitats del cristià per construir comunitat, tasques i serveis dels diferents membres del poble

de Déu... seran el motiu central de la nostra reflexió. No afegirem cap objectiu més perquè la programació, la realització i l'aplicació de la Visita Pastoral ompliran en gran part la nostra tasca pastoral. No obstant això de cap manera podem oblidar la vida ordinària de les parròquies i volem insistir en la seva importància per a tots els que en formem part. En aquest sentit hem de recordar el que cada comunitat està cridada a oferir independentment de les propostes que li arribin des d'àmbits diferents a la mateixa.

LA PARRÒQUIA, LA SEVA ESTRUCTURA I LA NOSTRA COL·LABORACIÓ

La parròquia es una determinada comunitat de fidels constituïda de manera estable a l'església particular, la cura pastoral de la mateixa, sota l'autoritat del bisbe, s'encomana a un rector com el seu pastor propi. Aquesta definició ens situa davant la realitat de la nostra pertinença eclesial i ens obre el camí per evangelitzar de nou amb tres grans reptes:

- a) aconseguir convertir-se en autèntiques comunitats on es visqui la fraternitat cristiana,**
- b) aconseguir la màxima participació de fidels en totes les seves tasques i**
- c) tractar de convertir-se en plataformes missioneres que enviïn i acompanyin els cristians en la seva labor d'evangelitzar.**

En altres paraules, que les nostres parròquies siguin unes famílies que eduquen, celebren, resen i viuen autènticament la vida de Jesucrist. Que es converteixin en centres oberts on la fraternitat, l'acolliment, el servei i l'obertura al món circumdant siguin la conseqüència lògica dels manaments evangèlics.

Podem resumir aquestes consideracions en algunes realitats concretes que totes les comunitats parroquials s'esforcen per complir:

1.- EN RELACIÓ A LA PARAULA: ENSENYAR-APRENDRE

Organització dels diferents nivells de la catequesi (insistir en la incorporació dels pares, de les famílies a la tasca de la transmissió de la fe), atenció a l'ensenyament de la religió catòlica en els centres escolars, preparació eficaç de les homilies, preocupació creixent pels grups d'estudis en els diferents aspectes doctrinals, formació de joves i adolescents en l'estil de vida del Senyor; proposta especial a alguns d'ells amb inquietuds vocacionals al

ministeri sacerdotal o a la vida consagrada. Col·laborar en les accions de pastoral vocacional que la diòcesi desitja impulsar. Explicació i preparació per als diferents sagraments. Acompanyar els nous matrimonis i dedicació constant a les famílies i equips de matrimonis ja formats i afavorir noves incorporacions.

2.- RESPECTE A LA CELEBRACIÓ: CELEBRAR

Vetllar amb cura tot el referent als sagraments, especialment l'eucaristia i la penitència. Que cada vegada sigui major el nombre de feligresos que col·laboren en la dignificació de les celebracions perquè tots participin de manera fructuosa. Atenció als cants, monicions, explicació dels diferents ritus, promoció de grups d'estudi de la litúrgia... L'Eucaristia i la visita als malalts. Formar grups d'acòlits i atendre els ministres extraordinaris de la comunió.

3.- EN RELACIÓ A LA CARITAT: VIURE

Que la parròquia manifesti clarament la seva preocupació pels que més sofreixen i més necessiten de l'afecte i de l'ajuda. Que s'organitzi cada dia millor el grup de cristians que anima i recorda a tota la comunitat l'atenció als més pobres: els malalts, els immigrants, els que no tenen sostre, els que viuen als països de missió. Que s'aconsegueixi ampliar el nombre de voluntaris que col·laboren en l'acció social. Preocupació per la formació en la doctrina social de l'Església.

4.- RESPECTE A L'ORACIÓ: PREGAR

Promoure espais i temps per a la pregària. Exhortar a l'oració personal. Amb l'experiència de Déu, ensenyar i aprendre a pregar. Fomentar l'oració comunitària amb la Litúrgia de les Hores, amb actes de devoció. Atendre i purificar tot el relacionat amb l'anomenada religiositat popular.

Com podeu observar, l'enumeració a dalt esmentada és coneguda per tots i segurament no faria falta repetir-la. Però convé que tots els anys, quan ens reunim en la comunitat o en els diferents grups, pensem com créixer en la nostra vida parroquial i no perdem de vista el fonamental, el que no podem deixar de fer i analitzem el ritme de les diferents activitats proposades en cada període per a benefici espiritual de tots.

A més de la vida parroquial ordinària que es desenvolupa permanentment i de la Visita Pastoral com a esdeveniment extraordinari per a aquest curs

desitgem recordar a tothom **dos fets** que marcaran la nostra vida eclesial durant els propers mesos:

1.- La presència del papa Benet XVI a Santiago de Compostela i a Barcelona durant els primers dies de novembre. Demano a tothom la pregaria perquè els qui participin en els dos llocs tinguin motius suficients per continuar pel camí de la vida seguint amb més coherència el Senyor. L'Any Sant Compostel·là s'està convertint en un magnífic signe. I també a Barcelona tractin de beneir Déu pels dons que ens arriben d'Ell. El temple expiatori de la Sagrada Família que es beneirà es convertirà en un altre magnífic signe per a l'oració.

2.- La Jornada Mundial de la Joventut que se celebrarà a Madrid el proper mes d'agost. Té com a lema "Arrelats i edificats en Crist, fermes en la fe" (cf. Col 2,7) Fa uns dies s'ha donat a conèixer el missatge del Papa per a aquesta Jornada. El titula "L'experiència decisiva de trobar-se amb Crist". Us convido a tots a pregar per aquesta Jornada i a la participació, especialment dels joves, perquè ells mateixos s'adhereixin amb alegria i entusiasme a les propostes de l'evangeli i transmetin autenticitat en tots els moments de les seves vides. També us convido a participar en la celebració de l'acollida de la Creu, que està recorrent les diferents diòcesis espanyoles, i que arribarà el proper febrer a la nostra.

Que la nostra Patrona, la Mare de Déu del Toro, vetlli per totes les iniciatives de la diòcesi i acompanyi sempre els esforços de tots els qui les promouen i col·laboren.

Amb una salutació cordial per a tothom i amb gratitud pel vostre esforç i treball.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Menorca

Ciutadella de Menorca, 19 de setembre de 2010

Benvolguts germans i germanes:

Celebrem un any més la Jornada Mundial de les Missions, el DOMUND, que tants records d'oració i de solidaritat desperta en el nostre interior i en el si de les comunitats cristianes. Des de la nostra infància hem rebut precisos missatges i concretes indicacions per part de sacerdots, religiosos i catequistes per motivar l'estima que havíem de tenir cap a les missions. Aquesta motivació pretenia aconseguir les nostres oracions i les nostres almoines per a aquesta noble i essencial finalitat que neix del manament evangelitzador del mateix Senyor. "Aneu per tot el món..." (Mc 16,15).

Però les missions no són una qüestió del passat ni una piadosa evocació per a ments infantils. És un tema de permanent actualitat i ens interpel·la i compromet a tots, infants, joves i adults, quan escoltem la Paraula de Déu i quan seguim atents l'esdevenir universal de la mateixa Església. És necessari que se'ns recordi periòdicament la importància de la missió.

És molt gratificant sentir proximitat amb aquells que dediquen la seva vida, lluny de les nostres terres, a donar a conèixer Jesucrist a totes les persones. Impressiona la valentia i el despreniment de tants cristians que, deixant a un costat les comoditats, marxen a països llunyans a evangelitzar, a comprometre's amb les dificultats i pobreses dels pobles de l'anomenat Tercer Món. Allí s'incorporen, en centres de missió, al ritme vital, totalment nou i estrany per a ells, però que aviat adopten com a propi, i suscitaven sentiments de fraternitat entre tots com a resposta a l'exigència i al manament del Senyor.

"Voldriem veure Jesús" (Jn 12,21) és la petició que, en l'evangeli de Joan, alguns grecs arribats a Jerusalem amb motiu de la peregrinació pasqual, presenten a l'apòstol Felip. És el lema per a tota l'Església en aquest diumenge tan significatiu. Aquesta mateixa petició ressona també en el nostre cor durant aquest més d'octubre, que ens recorda que el compromís i la tasca de l'anunci evangèlic és competència de tota l'Església, "Missionera per la seva pròpia naturalesa" (Ad Gentes, 2), com ens recorda el Papa en el missatge d'aquest any.

El lema va dirigit també a cadascun de nosaltres, que podem considerar-nos uns privilegiats per viure en un món ple de comoditats de tot tipus. No podem oblidar la nostra responsabilitat orant pels de lluny i evangelitzant als de prop. És una petició-desig, voldríem veure Jesús, que exigeix de tots els cristians ràpida resposta per presentar amb paraules i amb fets, Jesús a tots els que senten necessitat de veure'l, de trobar-se amb Ell. Estem obligats a mostrar la salvació que ens ha portat amb total transparència, amb absoluta autenticitat.

D'altra banda és satisfactori comprovar l'arrelament de l'esperit missioner en la nostra diòcesi. Consti aquí el sincer agraïment a tots els que col·laboreu amb el Secretariat de missions.

Un any més us demano que renoveu les vostres oracions i les vostres mostres de solidaritat amb els nostres germans missioners i amb aquells que necessiten dels mínims recursos materials i de l'anunci de l'evangeli. Volen veure Jesús!.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Menorca

EN VÍSPERAS DE LA VISITA DEL PAPA

Diario Menorca 3 de noviembre de 2010

Me alegra constatar que son abundantes las informaciones que han aparecido en estos últimos días sobre la llegada del Papa Benedicto XVI a nuestro país. En todos los periódicos se dedican columnas de opinión, valoraciones, noticias varias sobre la figura del Santo Padre, su ministerio, su significado en el ámbito intelectual actual. Y la inmensa mayoría son tremendamente positivas o, al menos, respetuosas y educadas. Se centran sobre todo en este momento en dar la bienvenida a un ilustre visitante muy querido por todos los católicos de este país. Desean que se encuentre feliz entre los españoles quien viene a participar en dos acontecimientos con un profundo significado religioso y cultural del que se sienten muy orgullosos: el Camino de Santiago en este Año Santo y la consagración del templo de la Sagrada Familia de Barcelona.

Tanto Santiago de Compostela como Barcelona han preparado con esmero esta visita. Sus respectivas autoridades reconocen la proyección universal de sus ciudades en estas próximas horas. Las imágenes y los sonidos que millones de personas recibirán a través de las cadenas de radio y televisión contribuirán a enaltecer los sentimientos y las expresiones de acogida de sus propios habitantes. La belleza de sus calles y edificios, las costumbres y la historia de sus gentes será de nuevo ponderada por un sinfín de comentaristas. Aunque sólo fuera por este aspecto tan ordinario y elemental tiene un inmenso valor añadido esta visita y por ello la agradecen y la acompañan con signos externos de alegría y satisfacción.

Con ser importante el aspecto externo del acontecimiento, merece que se le dedique mayor atención al significado religioso. La invitación cursada al Santo Padre por los arzobispos y sus comunidades diocesanas manifestaba la segura pretensión de profundizar en la comunión eclesial y de escuchar palabras alentadoras y llenas de esperanza que les conduzcan a Jesucristo. Los preparativos de esta visita han sido muy intensos en todas parroquias y comunidades cristianas. Además de los servicios de acogida y atención a los visitantes y peregrinos, se han multiplicado los encuentros de oración, las vigilias y las catequesis que ayudan a fortalecer la vida cristiana y a dar a conocer de nuevo a la sociedad la verdad del Evangelio. La presencia del Papa en estos días en medio de la comunidad cristiana de Santiago y de Barcelona confirmará en la fe, alentará la esperanza y afianzará la caridad de todos los seguidores de Jesucristo.

En Santiago de Compostela participará el Papa como un peregrino más en el camino que conduce al encuentro personal con el Señor. La dinámica interna de la conversión que ha acompañado a tantos en su caminar por la vida quedará unida al descubrimiento de las raíces cristianas de la cultura de nuestra sociedad occidental. Excelente recuerdo y buena lección.

En Barcelona, la consagración del bellísimo e incomparable templo del arquitecto Gaudí nos proporcionará la ocasión para valorar el lugar de la oración y de la participación de los sacramentos. La contemplación y la belleza de la obra de arte nos unirán al Creador.

Vale la pena la visita del Papa. Desde nuestra diócesis de Menorca, tan cercana a la realidad de Barcelona, nos sumamos a la bienvenida cordial. Reconocemos en él a un hombre de Dios que transmite la humildad en sus

gestos y la sabiduría en sus palabras. Queremos que él reconozca en las comunidades cristianas de nuestro país la vitalidad de sus iniciativas evangelizadoras y la solidaridad de sus actuaciones a favor de los semejantes, sobre todo de aquellos que más sufren los efectos de la crisis socioeconómica actual.

Empezaba este artículo con la constatación de buenas noticias acerca de la visita papal. A algunos les parecerá en exceso un cuadro idílico cuando también se han alzado voces que mostraban su disgusto por este acontecimiento con razones ideológicas, sociales o económicas. Hay quien se empeña incluso en negar la realidad mayoritaria de la fe de nuestro pueblo como si los católicos no tuvieran la misma consideración que los demás colectivos que se manifiestan o no pagaran sus impuestos a las arcas del Estado. No es éste el momento de la discusión ni del enfrentamiento. La comunidad cristiana acepta el reto de vivir en una sociedad plural, ofrece su visión del hombre y del mundo y no desea imposiciones a nadie que no lo acepte con plena libertad. También pide respeto e idéntica consideración.

Termino confiando en que unos y otros mantengamos la educación en las formas, las convicciones democráticas en los planteamientos de cualquier grupo social ajeno al nuestro y la mesura en la contabilización interesada y exagerada de los costos cuando a otros se refiere y el olvido o la ocultación de los mismos cuando el que habla o acusa es sujeto activo.

Bienvenido, Santo Padre. Cuente con nuestras oraciones y nuestros buenos deseos.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Menorca

Ciudadella de Menorca, 3 de noviembre de 2010.

DIA DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA

Full Dominical 14 de novembre de 2010

Benvolguts germans:

És un costum arrelat en les diòcesis espanyoles celebrar el Dia de l'Església Diocesana un diumenge de novembre. Aquest any se celebra el dia 14. Es vol accentuar que som la comunitat dels batejats en Crist, Fill de Déu, que peregrinen en aquesta diòcesi de Menorca units al Pastor i, en ell, en comunió amb l'Església Universal.

L'Església, comunitat de fe, de caritat i d'esperança ens acull, ens alimenta i ens anima a viure amb autenticitat l'evangeli i a participar, aprofundint en les virtuts teologals, en totes les tasques que ella mateixa promou.

Us agraeixo a tots la generositat que mostreu amb les vostres col·laboracions personals i amb els vostres donatius. Quants de vosaltres col·laboreu en les catequesis de les vostres parròquies o ajudant en tantes altres activitats i treballs. Sou vosaltres el gran tresor de l'Església. A més, sé que molts us mostreu immensament generosos quan sabeu que existeix alguna necessitat i, a més de la vostra pròpia persona, oferiu la vostra ajuda econòmica. Tot és necessari i bé ho sabeu. Per tot això, us manifesto un profund sentiment de gratitud. El que cadascun pugui aportar del seu temps, dels seus coneixements, de les seves habilitats, de les seves possibilitats econòmiques és important per a l'Església.

Que aquest any, en celebrar el Dia de l'Església Diocesana, intensifiquem el nostre sentit de pertinença a l'església particular, la nostra diòcesi, sapiguem reconèixer el que som, valorar tot el que fem i seguir en el nostre afany d'ajudar i compartir quan, precisament en aquests últims temps en els quals tots estem vivint una situació tremendament difícil i l'Església, en la mesura de les seves possibilitats, està donant resposta concreta i real des de la fe, exercint la caritat i oferint esperança. La nostra Patrona, la Verge del Toro, ens acompanya sempre.

Que Déu us beneeixi i us protegeixi.

† **Salvador Giménez Valls**

Bisbe de Menorca

Ciutadella de Menorca, novembre de 2010

JORNADA DIOCESANA DE LA CATEQUESI

Full Dominical 21 de novembre de 2010

La nostra diòcesi celebra avui el dia de la catequesi amb un objectiu clar i humil: que tots recordin el contingut i la realitat que tanca aquesta paraula que, al seu torn, és una acció fonamental de l'Església. No està prevista cap trobada diocesana ni conferència que reuneixi tots els interessats. Es pretén que aquest dia sigui motiu de reflexió en els diferents grups catequètics i una crida a la col·laboració en aquesta tasca per part de tots els que formen la comunitat cristiana.

La catequesi consisteix, en essència i de forma resumida, en què algú anunciï a una altra persona Jesucrist, desitjant que es converteixi a Ell i actui segons els ensenyaments que proposa en els evangelis. És una proposta que convida a l'ésser humà a acceptar, des de la seva radical llibertat, viure a l'estil de Jesucrist. Per això l'anunci comporta conèixer millor el Senyor, estimar-lo més cada dia i seguir-lo amb més autenticitat.

El lema que resumeix aquest any el contingut de la celebració és "UNA CATEQUESI PER A TOTS ... I EN TOTES LES EDATS". És una expressió molt suggerent i que suscita moltes preguntes sobre els destinataris, els temps, les modalitats, els catequistes, els responsables de les comunitats cristianes. Aquestes línies volen contribuir al diàleg i a la formació de tots oferint una primera resposta a determinades qüestions que són objecte de preocupació comunitària.

1 .- Tots els cristians necessitem ser catequitzats. Ningú no pot sentir-se exclòs d'aquesta acció fonamental de trobada amb el Senyor. No importa la funció que exercim en la nostra Església.

2 .- La reflexió sobre les veritats de la fe és permanent. A més del primer anunci de l'Evangelí que nosaltres rebem en la nostra primera infància i en les nostres llars, convé repetir, actualitzar i aprofundir les veritats al llarg de la nostra vida cristiana.

3 .- La catequesi és una tasca de tota la comunitat cristiana. No és una activitat que desenvolupa un grup específic de feligresos de la parròquia com si fossin els experts que s'han preparat. Tots tenim la nostra responsabilitat.

4 .- Tots recordeu que l'acció catequètica no es redueix només a memoritzar unes respostes a preguntes formulades sinó que el seu camp d'actuació s'amplia, a més de l'ensenyament, a la celebració dels sagraments, a la pregària i a l'acció caritativa. Sense oblidar que la catequesi ens ajuda a una inserció a la comunitat cristiana d'una manera més responsable i també a anunciar la nostra fe als que ens envolten.

5 .- És molt important la catequesi per rebre un sagrament. Però convé eliminar una visió reductiva d'aquesta en el sentit d'oblidar el rebut en la catequesi quan s'ha arribat a la meta proposada: rebre la primera comunió o contraure matrimoni. La catequesi també ens prepara per a la vida diària, perquè els nostres plantejaments i les decisions sobre els diversos aspectes siguin evangèlics.

6 .- Els recursos, les tècniques pedagògiques, els materials, els catecismes ... són fonamentals per a l'acció catequètica. També les paraules, els discursos i les homilies. Però molt més l'exemple de la nostra pròpia vida que tradueix el saber, el sentir i el fer del mateix Senyor. Hem de ser models per als altres.

7 .- Els pares són els responsables primers de l'educació dels seus fills. També hauria de ser així en l'àmbit de la catequesi. Desitjo que tots els pares que inscriuen els seus fills en la catequesi s'impliquin d'una manera més intensa en aquesta tasca, que es comprometin més amb l'organització catequètica de les seves parròquies i que acceptin de bon grat rebre una catequesi adequada a la seva edat i al seu estat.

8 .- Molts estudis mostren que en l'actualitat una gran quantitat de famílies no educa ni acompanya la fe dels seus membres, sobretot dels més joves. L'oblit, la indiferència o el rebuig de Déu és excessivament present a l'interior de la família. Tot i això, la nostra època no és pitjor que les anteriors. Busquem una major i millor valoració de la família i proporcionem instruments que ajudin a una correcta transmissió de la fe en el seu si.

9 .- Els rectors i els responsables de les catequesis s'han d'esforçar a oferir una acció progressivament de major qualitat evangèlica, més diversificada per a diferents situacions i més integradora de la pròpia personalitat amb referència a Crist.

10.- Tant la parròquia, com la família i l'escola han de coordinar els seus esforços i activitats perquè la seva tasca sigui complementària i cristianament més profitosa. Hem de fomentar la consciència evangèlica de la nostra família cristiana i la qualitat dels ensenyaments de la religió catòlica.

Segur que hi ha més respostes que caldria assenyalar. Entre tots i seguint la línia de la tasca compartida en trobarem més i millors.

Acabo amb un desig: que el que s'ha exposat més amunt com un resum ràpid i concentrat el visquem tots amb molta alegria, mostrant l'autenticitat de la nostra fe i el compromís i l'interès del mateix anunci del manament del Senyor, evitant la rutina, el desànim o el cansament.

† **Salvador Giménez Valls**

Bisbe de Menorca

Ciutadella de Menorca, 21 novembre 2010

MISSATGE DEL BISBE PER NADAL DE 2010 **JESÚS NEIX A BETLEM**

Full Dominical 25 i 26 de desembre de 2010

Durant aquests dies els cristians celebrem i anunciem de nou l'esdeveniment més entranyable per a les nostres vides: el Messies, el Redemptor neix en un lloc pobre i inhòspit de la ciutat de Betlem. Sempre ho manifestem amb la profunda alegria que nia en el cor de la fe professada i viscuda. És una alegria regalada pel Senyor i compartida pels milions de cristians al llarg i ample de la geografia mundial. És una alegria que arriba a plenitud si queda associada a l'autenticitat de vida i a l'esperança.

També ens toca compartir als cristians, de vegades a contracor, el bullici, la música i els llums als carrers i aparadors que envaeixen durant aquest temps el nostre món.

Sabem distingir dos nivells i els acceptem com un component més de l'evolució social d'aquest esdeveniment. Alguns ens aconsellen no posar-nos malcarats mentre es viu l'alegria de la festa. Ens diran que no recordem sempre els aspectes negatius en què la societat ha posat a milers de famílies.

Però no podem silenciar la crua realitat que ens envolta i que en el missatge de l'any passat apuntàvem. No ho repetirem tot i que, pel que sembla d'alguns estudis publicats, la crisi socioeconòmica ha augmentat la seva mida i ha empitjorat a més sectors socials.

No oblidem la nostra pregària i la nostra solidaritat cap a tants i tants necessitats “davant el Senyor que neix”.

I felicitem-nos també els cristians per aquest esdeveniment amb missatges “agradables” a l'oïda de tots. Són reals i autèntics, no són, per descomptat, ficticis:

- Reconforta i gratifica comprovar la lloança a Déu i l'acció de gràcies que tants cristians fan cada dia, sent la seva avantguarda la dels molts monestirs de clausura disseminats per l'orbe catòlic.

- Reconforta i gratifica repassar la llista de tants cristians que han lliurat la seva vida al servei de la comunitat, començant pels missioners al Tercer Món.

- Alegra saber que tants catequistes regalen el seu temps a infants i joves.

- Agraeix un tants voluntaris cristians que diàriament o setmanalment atenen les persones malaltes o més desfavorides de la societat.

- Impressiona constatar que tantes famílies cristianes eduquin en la fe els seus fills.

- És admirable escoltar el testimoni actual de molts cristians en diferents parts del món arribant fins al martiri.

I molts més. Interminable seria la relació de missatges que ens posen davant els ulls la grandesa de l'esdeveniment nadalenc i la resposta general de l'ésser humà davant les necessitats dels seus semblants. Més encara, la resposta de moltíssims cristians que celebren la incorporació de Déu a la història de la humanitat. Una resposta que es concreta en la lloança, en l'acció de gràcies i en el compromís amb els altres.

Ens emocionem amb el fet que, malgrat les dificultats de tot tipus que moltes persones suporten, tantes adordin l'Infant que neix, donin sentit a les seves vides i els ompli de felicitat. Perquè Ell ha vingut per acompanyar-nos en la nostra història, per posar Déu en el centre de l'existència i per considerar germà tot ésser humà.

Feliç celebració del Naixement del Senyor en aquest 2010! Per als cristians es prolonga fins a l'eternitat.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Menorca

CARTA

21 de noviembre de 2010

Queridos Sacerdotes:

Queridos diocesanos todos:

El Papa Benedicto XVI convoca a toda la Iglesia universal a celebrar una **VIGILIA DE ORACIÓN POR LA VIDA NACIENTE** el próximo sábado, día 27 de noviembre. Por ello, en comunión con el Santo Padre, como obispo y pastor de esta Iglesia diocesana, os invito a todos los fieles (sacerdotes, diáconos, religiosos/as, consagrados/as, laicos) y a todas las familias católicas a participar en la celebración de la eucaristía de vuestra parroquia con esta intención preferente y que incluyáis algunas peticiones en este sentido en las Plegarias de los Fieles.

La vida humana es un don de Dios; es el don supremo que toda persona ha recibido del Creador. El hombre está, también, llamado a una plenitud de vida que trasciende su existencia terrenal. Por ello, es misión de la Iglesia y – por ende, de todos los creyentes en Cristo - defender y promover el derecho a la vida, desde la concepción del ser humano hasta la muerte natural.

Los actuales cambios en la concepción del hombre y de la vida, fruto de una sociedad secularizada y sin referencias al Creador, y las nuevas

perspectivas abiertas por el progreso científico y tecnológico, no siempre aplicados en beneficio de la vida y del bien de la persona humana, contribuyen a que surjan nuevas formas de agresión contra la dignidad de la vida humana y a la consolidación de una nueva forma cultural, que el recordado Papa Juan Pablo II calificó como cultura de la muerte. Recordad la encíclica *Evangelium Vitae* (1995) y volved a leerla.

Os invito a todos vosotros, a que oréis fervientemente, para que unidos, con la confianza de que cualquier cosa que pidamos a Dios en nombre de nuestro Señor Jesucristo nos será concedido (Cfr. Mt 7, 7-11; Jn 14, 13; 16, 24). Elevemos, pues, al Todopoderoso nuestra plegaria para que el derecho a la vida, ley santa de Dios recogida en el quinto precepto del Decálogo (Dt 5, 6- 21) y en el art. 3 de los *Derechos Humanos* (1948), sea respetada y defendida por todos los hombres, contribuyendo así a afianzar la *cultura de la vida*.

Con mi afecto y bendición.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Menorca

ALTRES DOCUMENTS

CERTIFICAT D'ACORD DE LA DIÒCESI DE MENORCA

Monsenyor Salvador Giménez Valls, en la seva condició de Bisbe de la Diòcesi de Menorca, entitat titular del Col·legi Concertat Sant Francesc d'Assís (Ferrerries), titular de la cèdula d'identificació fiscal CIF R-0700018-E, amb domicili social al carrer de Cal Bisbe, número 8, a Ciutadella de Menorca (07760),

MANIFESTA

La següent voluntat de la diòcesi de Menorca, relativa al Col·legi Concertat Sant Francesc d'Assís (Ferrerries):

Primer: Acordar la constitució d'una associació de caràcter patronal d'acord amb la Llei 19/1977 que agrupi les empreses que exerceixen l'activitat d'educació de 0 a 3 anys a Menorca.

Segon: Acordar la integració del col·legi a entitat esmentada, una vegada estigui constituïda.

Tercer: Delegar a la Sra. Maria Carmen Febrer Truyol, amb DNI 41.735.848-W, la potestat per a representar l'entitat en els acords i tràmits de constitució i integració a l'associació esmentada.

I per tal que així consti, sign el present document a Ciutadella de Menorca, el dia 22 de febrer de 2010.

Signat,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Menorca

SALVADOR GIMÉNEZ VALLS
PER LA GRÀCIA DE DÉU I DE LA SEU APOSTÒLICA
BISBE DE MENORCA

Per les presents, havent rebut la petició personal dels l'adults **MARIBEL RODRÍGUEZ GÓMEZ, OMAR GARCÍA I JAN ROCHELT ROIG** manifestant el seu desig de rebre els Sagraments de la Iniciació Cristiana, amb la deguda preparació, i la certificació del Rector de la Parròquia de Sant Bartomeu de Ferreries, Mn. Joan Febrer Rotger, acreditant l'itinerari catecumenal que ha estat seguit a tal fi pels catecúmens, em complau autoritzar l'esmentat **Mn. Joan Febrer Rotger** perquè pugui celebrar els Sagraments del Baptisme, Confirmació i Eucaristia de Na **MARIBEL, N'OMAR** i En **JAN** dia 3 d'abril pròxim, durant la Vetla Pasqual, exhortant els catecúmens a participar de manera permanent i compromesa en l'experiència propera d'una Comunitat Cristiana de Menorca.

Ciutadella de Menorca, a 29 de març de 2010

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Menorca

SALVADOR GIMÉNEZ VALLS
PER LA GRÀCIA DE DÉU I DE LA SEU APOSTÒLICA
BISBE DE MENORCA

Per les presents, havent rebut la petició personal de l'adult **LUIS ARJONA CAMPS** manifestant el seu desig de rebre els Sagraments de la Iniciació Cristiana, amb la deguda preparació, i la certificació del Rector de la Parròquia de Sant Martí d'Es Mercadal, Mn. Francisco José Cardona Vidal acreditant l'itinerari catecumenal que ha estat seguit a tal fi pel catecumen, em complau autoritzar l'esmentat **Mn. Francisco José Cardona Vidal** perquè pugui celebrar els Sagraments del Baptisme, Confirmació i Eucaristia d'En **LUIS** dia 3 d'abril pròxim, durant la Vetla Pasqual, exhortant el catecumen a participar de manera permanent i compromesa en l'experiència propera d'una Comunitat Cristiana de Menorca.

Ciutadella de Menorca, a 29 de març de 2010

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Menorca

SALVADOR GIMÉNEZ VALLS
PER LA GRÀCIA DE DÉU I DE LA SEU APOSTÒLICA
BISBE DE MENORCA

Havent rebut comunicació escrita de l'elecció en Assemblea Extraordinària dels Escoltes de Menorca del nou Equip Diocesà i la proposta de nomenament del nou Consiliari Diocesà, per les presents:

a) Ratifico la Presidència i Equip:

President: N'EDUARD LÓPEZ MARTÍ

Vice-president i Tresorer: En FRANCESC BOSCH TALTAVULL

Secretària: Na GRÀCIA CARDONA SEGUÍ

Responsable de formació: En CARLOS BONET SANCHÍS

Adjunt de branques: En CARLOS LÓPEZ MARTÍ

Responsable coordinador Caps d'Agrupament: En XAVIER LLOPIS GOMILA

b) Nomeno com a Consiliari General Diocesà:

Mn. JOAN BOSCO MARTÍ MARQUÈS.

Ciutadella de Menorca, 18 de juny de 2010

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Menorca

Per manament del Sr. Bisbe
Jaume Ametller Pons
Canceller Secretari

MINISTERIO DE EDUCACIÓN, CULTURA Y DEPORTE
SECRETARÍA DE EDUCACIÓN PÚBLICA
DIRECCIÓN GENERAL DE ASESORIA TÉCNICA

El presente documento tiene como objetivo principal describir el proceso de implementación de un programa de intervención educativa en un contexto de diversidad cultural y lingüística. El programa se fundamenta en los principios de la educación intercultural bilingüe, buscando promover el respeto y el valor de las lenguas y culturas originarias, así como el desarrollo de competencias comunicativas y cognitivas en los estudiantes.

El programa se estructura en tres ejes de acción: el primero se centra en el fortalecimiento de la identidad cultural y lingüística de los estudiantes; el segundo, en el desarrollo de estrategias pedagógicas que integren el conocimiento tradicional con el currículo oficial; y el tercero, en la promoción de la participación comunitaria y el aprendizaje colaborativo.

La implementación del programa requiere de un compromiso institucional y de los docentes, así como de la participación activa de las familias y la comunidad. Se establecen mecanismos de seguimiento y evaluación para garantizar la calidad del proceso y la efectividad de las intervenciones.

En consecuencia, se espera que a través de este programa se logre un mayor nivel de inclusión social y educativa, así como el fortalecimiento de la cohesión social y el respeto por la diversidad.

Este documento constituye una guía orientadora para la implementación del programa, y debe ser adaptado a las características específicas de cada contexto educativo. Se invita a los actores involucrados a trabajar de manera colaborativa y creativa para superar los desafíos y aprovechar las oportunidades que ofrece la educación intercultural bilingüe.

Finalmente, se reitera el compromiso del Ministerio de Educación, Cultura y Deporte con la promoción de una educación de calidad, equitativa e intercultural, que contribuya al desarrollo integral de los estudiantes y al bienestar de la sociedad.

SALVADOR GIMÉNEZ VALLS PER LA GRÀCIA DE DÉU I DE LA SEU APOSTÒLICA BISBE DE MENORCA

Amb data 30 de juny de 2010.

El Sr. Bisbe Salvador ha fet els següents nomenaments:

* Mn. Jaume Albert Vidal Pelegrí, Director espiritual del Seminari i Director de Pastoral Penitenciària.

* Mn. Emiliano García Navalón, Adscrit a les parròquies de Ntra. Sra. del Roser (La Catedral) i la de St. Francesc.

* Mn. Jaume Ametller Pons, Rector de la parròquia de St. Rafael de Ciutadella.

* El Sr. José Vilafranca Manguán, Gerent diocesà de Patrimoni.

Amb data 2 de novembre de 2010.

El Sr. Bisbe Salvador ha fet els següents nomenaments:

* Mn. Florenci Sastre Portella, Rector de la parròquia de St. Martí des Mercadal.

* Mn. Francesc Josep Cardona Vidal, Vicari de Ntra. Sra. del Roser (La Catedral) i de St. Francesc.

1. Introducción

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35.

36.

ACTIVITATS DEL BISBE

GENER

Dia 7.- Reunió amb els preveres de l'arxiprestat de Maó.

Dia 8.- Presideix la reunió de l'Editorial MENORCA.

Dia 9.- Presideix l'encontre de formació del ISCREB al capvespre en Alaior.

Dia 11.- Al capvespre es reuneix amb els preveres de l'Arxiprestat de Maó.

Dia 13.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 16.- Presideix el sopar del Diari MENORCA i entrega de Guardons a la Fira de Maó.

Dia 17.- Presideix l'Eucaristia a la Catedral de Menorca amb motiu de la Festa de Sant Antoni.

Al capvespre, acudeix al Consell Insular per l'Acte Institucional de la Festa del Patró.

Dia 18.- Presideix la reunió de l'equip del Seminari al Santuari de la Mare de Déu del Toro .

Dia 19.- Al capvespre, visita la comunitat de religioses de Ntra. Sra. de La Consolación i presideix l'Eucaristia.

Dia 20.- Al matí, acompanya als preveres en el recés que té lloc al seminari en Ciutadella.

Dia 22.- Rep visites al Bisbat.

Dia 25.- Al capvespre, presideix l'oració per la Unitat dels Cristians a Castell. Seguidament es reuneix amb les Confraries de Maó a la casa de l'església.

Dia 26.- Es reuneix amb els preveres de l'arxiprestat del centre.

Dia 27.- Presideix la reunió de l'Equip de Caritas a Maó.

Dia 28.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 31.- Al matí, presideix l'Eucaristia al Santuari Maria Auxiliadora amb els salesians a Ciutadella.

Al capvespre, presideix la pregària amb els Joves a la parròquia de Santa Eulàlia d'Alaior.

FEBRER

Dia 1.- Al capvespre, presideix la reunió del Consell Diocesà d'Economia, al Bisbat.

Dia 2.- Al capvespre, presideix la Festa de Vida Creixent amb una Eucaristia a la parròquia de Sant Martí des Mercadal.

Dia 3.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 6.- Es reuneix amb els comptables de les parròquies al Bisbat. Seguidament presideix, al Santuari de la Mare de Deu del Toro, l'Eucaristia amb motiu del dia de la Vida Consagrada.

Dia 9.- Rep visites al Bisbat.

Dia 10.- Presideix la reunió del Consell Presbiteral al Bisbat.

Dia 15.- Al matí parteix, cap a València. Participa en la reunió dels Bisbes de la Província Eclesiàstica a l'Arquebisbat de València.

Dia 16.- Al matí, torna a Menorca, de València.

Dia 17.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 18.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 22.- Viatja a Madrid per a participar en la "comisión de Enseñanza de la Conferencia Episcopal".

Dia 23.- Regressa a Menorca. Rep visites i despatxa assumptes al Bisbat.

Dia 24.- Al migdia, es reuneix amb el conseller de Cultura i Patrimoni del Consell de Menorca, Joan Lluís Torres, al Bisbat.

Dia 27.- Al capvespre presideix l'encontre de Matrimonis de la Mare de Déu al Seminari.

MARÇ

Dia 1.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 2.- Al capvespre, presideix la reunió del Consell Parroquial as Castell.

Dia 3.- Al vespre, es reuneix, a la casa rectoral de Ferreries, amb els membres de Caritas Parroquial de dita Parròquia.

Dia 4.- Al migdia, participa del tradicional dinar amb els alcaldes de tots els pobles de Menorca i el President del Consell Sr. Marc Pons, al Santuari de Ntra. Sra. de Monte Toro.

Dia 6.- Viatja a Salamanca, per a reunir-se amb els seminaristes de la diòcesi que hi resideixen i es formen en dita ciutat.

Dia 8.- Torna de Salamanca, i despatxa al Bisbat.

Dia 12.- Al capvespre presideix l'Eucaristia al Sant Crist, amb motiu del tridu, a Ciutadella.

Dia 13.- Al capvespre, presideix l'Eucaristia al Sant Crist.

Dia 14.- Al capvespre, dirigeix un recés als membres de les Confraries de Maó. Posteriorment presideix l'Eucaristia al Sant Crist.

Dia 16.- Al matí, visita el col·legi CORMAR a Maó.

Dia 18.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 19.- Al capvespre, presideix la reunió del equip de Pastoral de la Salut a Maó. Posteriorment dirigeix el Via Crucis a la parròquia de san Josep de maó.

Dia 21.- Presideix, al capvespre, la pregària vocacional al Seminari a Ciutadella.

Dia 22.- Al capvespre, presideix la celebració del Perdo a la Catedral de Menorca a Ciutadella.

Dia 24.- Rep visites al Bisbat.

Dia 24.- Al capvespre, pronuncia el Pregó de Quaresma a la parròquia de Santa Maria de Maó.

Dia 26.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 28.- Al capvespre, presideix el Via Crucis a la parròquia de san Francesc de Maó.

Dia 30.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 31.- Al capvespre, presideix la Missa Crismal a la Catedral de Menorca.

ABRIL

Dia 1.- Al capvespre, presideix la celebració de la Missa de la Cena del Senyor, a la Catedral de Menorca.

Dia 2.- Al capvespre, presideix la celebració de la Passió del Senyor a la Catedral de Menorca.

A la nit, presideix la solemne processó de Setmana Santa a Maó.

Dia 3.- A la nit, presideix la solemne Vigília Pasqual a la Catedral de Menorca.

Dia 4.- Al matí, presideix l'Eucaristia Solemne a la parròquia de Santa Maria de Maó.

Dia 5.- Rep visites al Bisbat.

Dia 7.- Participa a la Jornada Festiva amb els sacerdots de la Diòcesi a Ferreries.

Dia 8.- Al matí, presideix la reunió de Mans Unides a Maó.

Dia 10.- Al matí, presideix la reunió del Consell de Pastoral Diocesana, al Santuari de Ntra. Sra. de Monte Toro.

Al capvespre, acudeix a la presentació del llibre escrit per la germana Na Gadi, al monestir de Santa Clara de Ciutadella.

Dia 12.- Al capvespre, presideix la reunió de l'equip de sacerdots del arxiprestat de Maó.

Dia 14.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 15.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 17.- Parteix cap a Madrid, per participar en l'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola.

Del 19 al 23.- Participa en l'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola.

Dia 26.- Parteix de València cap a Menorca.

Dia 27.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 29.- Al vespre, presideix la reunió de la Escola Catòlica a Maó.

MAIG

Dia 1.- Al capvespre, presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació en la parròquia de Sant Martí de Mercadal.

Dia 2.- Al matí, presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació en la parròquia de Santa Maria de Maó.

Al capvespre, presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació en el Santuari Maria Auxiliadora de Ciutadella.

Dia 4.- Rep visites i despatxa al Bisbat. Seguidament es desplaça a Maó per visitar la casa de Andalucia.

Dia 7.- Presideix l'Eucaristia a la Catedral amb motiu de les bodes d'Or de les germanes Carmelites Missioneres.

Al capvespre, presideix l'Assemblea de Caritas Diocesana a Ferreries.

Dia 8.- Es desplaça, per a presidir les festes de Muro d'Alcoi, en Honor a la Mare de Déu dels Desamparats.

Dia 11.- Parteix de València cap a Menorca.

Dia 12.- Presideix la reunió del Consell de Presbiteri.

Dia 14.- Rep visites i despatxa al bisbat.

Dia 15.- Al vespre, presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació en la parròquia La Concepció de Maó.

Al capvespre, presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació en la parròquia de Sant Antoni Maria Claret a Ciutadella.

Dia 16.- Al matí, presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació en el centre catequètic de San Miquel de Ciutadella. Posteriorment Presideix l'Eucaristia a Ntra. Sra. de Fàtima a Maó.

Al vespre, presideix la reunió de Pastoral de la Salut a Monte Toro. Seguidament presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació en la parròquia de Sant Bartomeu a Ferreries.

Dia 17.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 20.- Al capvespre, entrega els guardons per als millors vídeos vocacionals promoguts per l'equip de preveres del seminari.

Dia 22 a 26.- Peregrina amb la diòcesis de Menorca a la tomba de l'Apòstol Jaume, a Santiago de Compostela.

Dia 27.- Participa a València, en la Jornada sacerdotal amb els bisbes i preveres de la província Eclesiàstica.

Dia 28.- Parteix de València cap a Menorca.

Dia 29.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 31.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

JUNY

Dia 1.- Rep visites i despatxa al Bisbat

Dia 3.- Al matí, visita el col·legi Ntra. Sra. de Gràcia a Maó.

Dia 4.- Al migdia, presideix la festa de clausura del curs dels equips de Vida Creixent, al Toro.

Al capvespre, participa en l'oració de joventut i vocació, al Seminari en Ciutadella.

Dia 5.- Al matí, assisteix a la presentació del suplement sobre les Festes de San Joan del diari MENORCA, al Seminari.

Al capvespre, presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació en la parròquia de San Rafel de Ciutadella.

Dia 6.- Al matí, presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació en la parròquia de San Francesc de Maó. Posteriorment presideix la processó del Corpus Chisti a la mateixa ciutat.

Dia 8 – 11.- Viatja a Roma per a participar en la clausura de l'Any Sacerdotal .

Dia 12.- Torna de Roma , al capvespre presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació en la parròquia de Esteve de Ciutadella.

Dia 14.- Rep visites i despatxa a Cal Bisbe.

Dia 16.- Participa en el recés Sacerdotal, al Seminari de Ciutadella.

Dia 17.- Rep visites a Cal Bisbe.

Dia 21.- Viatja a Madrid per participar en la reunió de la "Comisión de Enseñanza" de la Conferència Episcopal Espanyola.

Dia 22.- Torna de Madrid.

Dia 25.- Rep visites al Bisbat.

Dia 27.- Al matí, presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació en la parròquia de Santa Eulàlia d'Alaior.

Dia 28.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 30.- Al capvespre, presideix la Missa en memòria de San Josemaría en la Santa Església Catedral de Menorca.

JULIOL

Dia 1.- Al matí, es reuneix amb els membres de Pastoral Penitenciària a Maó. Al capvespre, acudeix a l'estrena de la pel·lícula " La Ultima Cima" amb els membres de pastoral de totes les parròquies.

Dia 2.- Rep visites i despatxa al Bisbat. Dina amb l'equip de Càritas Diocesana.

Dia 3.- Al migdia, presideix l'ordenació de diaques a la Santa Església Catedral a Ciutadella.

Al capvespre presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació en la parròquia de San Cristòfol des Migjorn.

Dia 5 al 9.- Assisteix a exercicis Espiritual al Santuari del Toro per al clergat diocesà.

Dia 13 al 16.- Imparteix exercicis Espirituals als laics de l'illa en el Santuari del Toro.

Dia 19 al 20 .- Reunió de la província eclesiàstica, a València.

Dia 21.- Rep visites al Bisbat.

Dia 22.- Presideix la reunió de la "Unitat Pastoral" a Maó.

Dia 23.- Rep visites y despatxa al Bisbat.

Dia 25.- Rep visites y despatxa al Bisbat.

Dia 29.- Rep visites al Bisbat.

SETEMBRE

- Dia 1.- Rep visites i despatxa al Bisbat.
- Dia 3. Presideix l'encontre del "Equips de la Mare de Déu" al Bisbat.
- Dia 5.- Al matí, presideix l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació en la parròquia de Sant Lluís.
- Dia 8.- Al matí, presideix l'eucaristia en l'església de Santa Maria amb motiu de la Festa Mare de Deu de Gràcia.
- Dia 9.- Rep visites i despatxa al Bisbat.
- Dia 15.- Rep visites i despatxa al Bisbat.
- Dia 16.- Rep visites al Bisbat.
- Dia 19.- Presideix l'eucaristia i confereix el ministeri de Acolitat i Lectorat al seminarista Llorenç Sales a la parròquia de sant Cristòfol des Migjorn Gran.
- Dia 20.- Rep visites i despatxa amb el Vicari general al Bisbat.
- Dia 24.- Es reuneix amb el Batle de Maó.
- Dia 25. Presideix la reunió del Consell Pastoral, al Santuari del Toro.
- Dia 28.- Presideix l'assemblea de Vida Creixent i rep visites, al Bisbat.
- Dia 29.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

OCTUBRE

- Dia 2.- Presideix la celebració del dia de la CONFER al lloc de "Torralba".
- Dia 3.- Celebra la festivitat de Sant Francesc presidint l'eucaristia al santuari de la Mare de Déu del Toro.
- Dia 4.- Al capvespre, es reuneix amb l'arxiprestat de Maó.
- Dia 5.- Rep visites i despatxa, al bisbat.
- Dia 6.- Rep visites, al Bisbat.
- Dia 7.- Presideix l'eucaristia a la Catedral en la celebració de la Mare de Déu del Roser.
- Dia 11.- Al matí, despatxa amb el Vicari General al Bisbat.
- Al capvespre, presideix la reunió dels escoltes als locals de la parròquia de Sant Antoni Maria Claret.
- Dia 12.- Presideix la reunió dels catequistes de la diòcesi al santuari del Toro.
- Dia 16.- Es desplaça a Palma de Mallorca a donar unes xerrades als Germans de la Salle.
- Dia 18.- A València participa a la reunió de la Província Eclesiàstica.

Dia 19.- Es reuneix al matí, amb el claustre de professors de l'escola Xipell.

Dia 20. Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 21.- Es reuneix a Ciutadella amb l'equip directiu de Càritas.

Dia 22.- Al capvespre, es reuneix amb la Coordinadora de Confraries de Maó.

Dia 23.- Viatja a Palma de Mallorca per a reunir-se amb la directiva de la CONFER interdiocesana de les Illes.

Dia 25.- Rep visites al Bisbat.

Dia 27.- Es reuneix amb la Coordinadora de Pastoral de la Salut a Ciutadella.

Dia 28.- Rep visites i despatxa amb el Vicari General.

Dia 30.- Presideix la reunió del Consell d'Economia Diocesà, al santuari del Toro.

Al capvespre, presideix l'Assemblea Diocesana de Càritas al Col·legi del Salesians a Ciutadella.

Dia 31.- Presideix l'Eucaristia al Vespre de Tots Sants, a la Catedral de Menorca.

NOVEMBRE

Dia 1.- Celebra la Festivitat de Tots Sants en la parròquia de Ntra. Sra. del Roser en as Castell.

Dia 2.- Al migdia, presideix l'Eucaristia el dia de Tots el Fidels Difunts al cementeri vell de Ciutadella.

Dia 4.- Rep visites al Bisbat i despatxa amb el Vicari General.

Dia 5 al 7.- Viatja a Santiago i Barcelona per acompanyar el Sant Pare en la seva visita a Espanya.

Dia 8 fins al 14.- Visita Pastoral a la parròquia de Sant Martí des Mercadal.

Dia 15 fins al 20.- Visita Pastoral a la parròquia Sant Bartomeu de Ferreries.

Dia 22 al 26.- El senyor Bisbe participa a l'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola.

Dia 29- 30.- Visita Pastoral a la parròquia de Santa Eulàlia de Alaior.

DESEMBRE

Dia 1- 5.- Visita Pastoral a la parròquia de Santa Eulàlia de Alaior.

Dia 6-12.- Visita Pastoral a la parròquia de Sant Antoni Abat de Fornells i el Santuari del Toro as Mercadal.

Dia 13-19.- Visita Pastoral a la parròquia de Sant Cristòfol des Migjorn Gran.

Dia 20.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 21.- Al migdia, es reuneix amb el claustre de professors del col·legi Parroquial de Sant Francesc a Ferreries.

Dia 22.- Presideix el dinar de Nadal, amb els treballadors de la Cúria, en el Bisbat.

Dia 23.- Rep visites i despatxa al Bisbat.

Dia 24.- Presideix l'Eucaristia de la missa del Gall, a la Catedral de Menorca a Ciutadella.

Dia 25.- Presideix l'Eucaristia de Nadal a la Catedral de Menorca a Ciutadella. Posteriorment, dina amb les Germanes Franciscanes.

Dia 28.- Dina al Seminari, amb els Seminaristes que es troben a la diòcesi per les festes de Nadal.

Dia 29.- Junt amb tots el capellans de la diòcesi celebra la jornada festiva sacerdotal de Nadal a la Parròquia de Santa Maria de Maó.

El día 19 de mayo se celebró en el aula de la escuela un curso de formación para los padres de familia, con el objetivo de fortalecer su rol en el proceso educativo de sus hijos. El curso estuvo a cargo de la profesora de Lengua Castellana y Literatura, quien abordó temas como la importancia de la lectura en casa, el uso de los recursos tecnológicos y la participación activa de los padres en las actividades escolares. Al finalizar el curso, se entregó a cada familia un folleto informativo con recomendaciones prácticas para apoyar el aprendizaje de sus hijos.

El día 20 de mayo se realizó una actividad de integración entre los estudiantes de los grados primero y segundo. Los niños participaron en un concurso de cuentos, donde presentaron historias originales basadas en temas de la vida cotidiana. Los cuentos fueron leídos en voz alta por los propios autores, lo que permitió a los compañeros apreciar su creatividad y habilidades de expresión oral. La actividad concluyó con un momento de felicitación a todos los participantes.

El día 21 de mayo se llevó a cabo una jornada de limpieza y mantenimiento en el aula y alrededores de la escuela. Los estudiantes participaron activamente en la recolección de residuos, el lavado de paredes y la poda de plantas ornamentales. Esta actividad buscó fomentar el sentido de responsabilidad y el cuidado del entorno escolar. Al finalizar la jornada, se realizó una breve charla sobre la importancia de mantener un ambiente limpio y saludable para todos.

El día 22 de mayo se celebró una fiesta de aniversario en honor a los 50 años de la escuela. Se realizaron actividades recreativas, concursos y una gran cena comunitaria. La fiesta fue un momento de alegría y unión para todos los miembros de la comunidad educativa.

ACTIVIDADES

El día 23 de mayo se realizó una actividad de integración entre los estudiantes de los grados primero y segundo. Los niños participaron en un concurso de cuentos, donde presentaron historias originales basadas en temas de la vida cotidiana. Los cuentos fueron leídos en voz alta por los propios autores, lo que permitió a los compañeros apreciar su creatividad y habilidades de expresión oral. La actividad concluyó con un momento de felicitación a todos los participantes.

El día 24 de mayo se llevó a cabo una jornada de limpieza y mantenimiento en el aula y alrededores de la escuela. Los estudiantes participaron activamente en la recolección de residuos, el lavado de paredes y la poda de plantas ornamentales. Esta actividad buscó fomentar el sentido de responsabilidad y el cuidado del entorno escolar. Al finalizar la jornada, se realizó una breve charla sobre la importancia de mantener un ambiente limpio y saludable para todos.

El día 25 de mayo se celebró una fiesta de aniversario en honor a los 50 años de la escuela. Se realizaron actividades recreativas, concursos y una gran cena comunitaria. La fiesta fue un momento de alegría y unión para todos los miembros de la comunidad educativa.

El día 26 de mayo se realizó una actividad de integración entre los estudiantes de los grados primero y segundo. Los niños participaron en un concurso de cuentos, donde presentaron historias originales basadas en temas de la vida cotidiana. Los cuentos fueron leídos en voz alta por los propios autores, lo que permitió a los compañeros apreciar su creatividad y habilidades de expresión oral. La actividad concluyó con un momento de felicitación a todos los participantes.

El día 27 de mayo se llevó a cabo una jornada de limpieza y mantenimiento en el aula y alrededores de la escuela. Los estudiantes participaron activamente en la recolección de residuos, el lavado de paredes y la poda de plantas ornamentales. Esta actividad buscó fomentar el sentido de responsabilidad y el cuidado del entorno escolar. Al finalizar la jornada, se realizó una breve charla sobre la importancia de mantener un ambiente limpio y saludable para todos.

El día 28 de mayo se celebró una fiesta de aniversario en honor a los 50 años de la escuela. Se realizaron actividades recreativas, concursos y una gran cena comunitaria. La fiesta fue un momento de alegría y unión para todos los miembros de la comunidad educativa.

El día 29 de mayo se realizó una actividad de integración entre los estudiantes de los grados primero y segundo. Los niños participaron en un concurso de cuentos, donde presentaron historias originales basadas en temas de la vida cotidiana. Los cuentos fueron leídos en voz alta por los propios autores, lo que permitió a los compañeros apreciar su creatividad y habilidades de expresión oral. La actividad concluyó con un momento de felicitación a todos los participantes.

* NECROLÒGICA

El dissabte, 30 de gener, va morir Mn. Jaume Cots de Riera, després de llarg temps on els anys i la salut precària, l'acostaven poc a poc a la Casa del Pare. Mn. Cots havia nascut a Maó el 7 de novembre de 1915 i fou ordenat el 23 de setembre de 1939. Durant molt anys fou rector de la parròquia de Santa Maria, capellà del Monestir de les Religioses Concepcionistes de Maó i capellà de l'ermita de la Mare de Déu de Gràcia, de la qual n'era un fervent devot. També, temps enrere, durant molts anys va ser arxiprest de la zona de Maó.

Era home senzill i de constant pregària. Vivia amb desig i preocupació la Unió de les Esglésies cristianes. Cada any, fins 10 dies abans de morir escrivia el seu article amb motiu de la Setmana de Pregària per la Unitat.

A l'homilia del funeral celebrat el dilluns 1 de febrer, -al qual assistiren l'anterior bisbe de Menorca, Mns. Joan Pirirs, i també el bisbe Auxiliar de Barcelona, Mons. Sebastià Taltavull-, Mons Salvador Giménez va agrair a Déu la vida i el ministeri d'un home que entregà tota la seva vida i els seus béns (diverses propietats i l'accionariat majoritari del Diari Menorca) a l'Església per amor a Déu i als més pobres. També va destacar que, si bé el Sr. Cots no tenia família de carn i sang, però sí tenia una gran família formada pels preveres i per tots els fidels, que omplien la nau de l'església.

Al cel sia.

*** XERRADES QUARESMAIS**

Els dies 8,9 i 10 de març, el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sebastià Taltavull dirigí les xerrades quaresmals de l'Arxiprestat de Maó, que tingueren lloc a la parròquia de la Concepció. Al celebrar-se enguany l'Any Sacerdotal, les xerrades van versar sobre "el sacerdoci com a do de Déu; la dimensió del ministeri sacerdotal i l'espiritualitat sacerdotal".

*** CONSTITUCIÓ DEL CONSELL DIOCESÀ DE PASTORAL**

El passat dissabte, 10 d'abril, es constituí el Consell de Pastoral de la nostra Diòcesi, en el qual es va nomenar la Comissió Permanent, que estarà formada per: Mons. Salvador; el vicari general, Rafel Portella; els preveres Francesc Triay (pels coordinadors d'àrea) i Cristòfol Vidal (pels arxiprestes); i els laics Isabel Serra (moderadora), Juan Luis Hernández Gomila (secretari), Margarita Servera Moll i Raquel Piris Bagur.

Es va fer un repàs dels objectius pastorals que figuren marcats per al present curs, que són: pregar pels capellans i els ministeris que tenen confiats; l'austeritat individualment i familiarment, ara més exigible que mai per com travessam una hora de forta crisi econòmica; i, en tercer lloc, indagar com es porta a terme la transmissió de la fe entre els joves. També s'estudià l'oportunitat i la forma en que s'ha de portar a terme la visita pastoral del Sr. Bisbe durant el proper curs.

*** NECROLÒGICA**

El dimecres 21 d'abril, va morir Sor Pacífica Janer Villalonga, germana clarissa. Tenia 86 anys d'edat i 62 de vida religiosa dedicada al servei de l'Església en la vida contemplativa. L'endemà, a les 7 del capvespre, es va celebrar la missa funeral, proclamant la fe en la Resurrecció de Jesucrist.

Al cel sia.

* ORDENACIÓ DE DIAQUES

Per primera vegada, a la nostra diòcesi, tingué lloc l'ordenació de diaques permanents.

Al migdia del dissabte 3 de juliol, a la Catedral, Vicent Llabrés i Joan Mercadal reberen l'ordenació diaconal de mans del Sr. Bisbe Mons. Salvador Giménez. Ambdós diaques són casats, i les respectives famílies els acompanyaven en aquests lliurament i consagració per a servir el poble Déu. Ja ho venien fent de temps enrere; en Vicent com a Responsable del Secretariat de Catequesi, i en Joan com a Responsable del Secretariat de Missions.

Enhorabona als dos nous diaques.

* NECROLÒGICA

Dia 14 d'agost va morir Sor Benita Villalonga Mir. Nascuda a Alaior el 1926, al 20 anys va entrar a la Congregació de les Germanes Franciscanes Filles de la Misericòrdia. Va exercir el seu servei a sa Pobla, Palma, Muro (Mallorca), Barcelona, Vinyoles, Ferreries i al Toro. Passà els darrers anys de vida a Ferreries i a Ciutadella, on morí. Persona sempre oberta, treballà per desvetllar la vocació religiosa d'algunes joves, que van seguir el seu exemple de lliurament als altres.

* INICI DE CURS

El dimecres 15 de setembre, el Sr. Bisbe es va reunir al Santuari de la Mare de Déu del Toro, amb els preveres de la diòcesi per tal d'assenyalar les línies directrius del nou curs. Tot animant a iniciar les tasques evangelitzadores amb nou ànim i bon esperit, manifestà el Sr. Bisbe que el nou curs vindrà marcat per la Visita Pastoral. En carta dirigida als fidels, i publicada en el Full Dominical, diu el Sr. Bisbe:

“Durant aquest any ens hem proposat que la referència de tota la comunitat diocesana sigui la Visita Pastoral. Parròquia, diòcesi, activitats del cristià per construir comunitat, tasques i serveis dels diferents membres del poble de Déu seran el motiu central de la nostra reflexió. No afegirem cap objectiu

més perquè la programació, la realització i l'aplicació de la Visita Pastoral ompliran, en gran part, la nostra tasca pastoral”.

*** FORMACIÓ DE CATEQUISTES**

Al cap de setmana, del 12 al 14 de novembre, es van celebrar les IV Jornades de formació per a catequistes, organitzades pel SIC, i que enguany van tenir lloc a Santa Susanna. Hi assistí un grup de 14 catequistes menorquins, acompanyats pel Director del Secretariat, Vicent Llabrés. La temàtica proposada proposada per aquests dies es va centrar en “Esdevenir cristians: instruits per la Paraula, renovats pels Sagraments”. Com a fil conductor d'aquests dies els va acompanyar el relat dels deixebles d'Emaús, amb el qual van iniciar les Jornades.

Van ser dos dies intensos en els quals s'entrellaçà la formació, la pregària, la celebració, així com la germanor entre els catequistes.

